

Glasiło Uduženja p. t. t. uslužbencev kraljevine Jugoslavije, Dravske sekcije v Ljubljani.

Letnik XII.

V Ljubljani, dne 15. januarja 1932.

2. šteč.

Jos. Štukelj:

(Nadaljevanje.)

Nadaljnji dohodki sklada so:

Ovisno je seveda od vlade in narodnega predstavništva (skupščine in senata), ali bo erar ob priliki sestavljanja in sprejemanja vsakoletnega državnega proračuna kaj prispeval v fond in koliko.

Denarne kazni pogodbenih poštarjev, izrečene od direktije in disciplinskega sveta, se stekajo, kakor je bilo rečeno že v članku o novem pravilniku o državnih pogodbenih poštah, v pokojninski sklad pogodbenih poštarjev.

To so obresti od glavnice, nastale po vplačani članarini, vpisnini itd. Odtegnjene zneske morajo direktije sicer odvajati poštni hranilnici v Beogradu, vendar določajo pravila, da sme ostati pri poštni hranilnici samo toliko, kolikor je potrebno za redne izdatke. Vsa ostala imovina se pa mora naložiti pri državnih hipotekarni banki v Beogradu. Presoja, kolik znesek mora ostati pri poštni hranilnici, je prepuščena odboru.

Dohodki od imovine so torej obresti, ki jih plačuje poštna hranilnica in državna hipotekarna banka od imovine fonda, ki je pri njej naložena.

O teh je govoril že zadnji članek.

O nakupu prejšnje službe pogodbenih poštarjev govori pravilnik na nekaj mestih. Redni člani fonda, to je takšni, ki si po določenem času pridobe pravico do pokojnine, so lahko (čl. 2) vsi pogodbeni poštarji, ki še niso prekoračili 55 leta starosti. Če upoštevamo določilo čl. 14 pravilnika o drž. pogodb. poštah, bomo pač rekli, da morajo biti.

Pravila pa ne izključujejo iz članstva tudi starejših (preko 55 let) pogodbenih poštarjev. Tudi ti lahko postanejo člani fonda, ako se obvežejo, da bodo v roku 5 let, to je do 18. novembra 1936 nakupili najmanj 5 let prejšnje službe pogodbenega poštarja. To se pravi, da morajo plačati v fond najmanj znesek, ki ustreza petletni članarini njihove sedanje pokojninske skupine, to je v višji skupini najmanj 6000, v nižji pa 3000 Din.

Pravila ne povedo, ali se mora plačati kar cel znesek, oziroma ali se lahko plača tudi v obrokih. Mislim pa, da je vsekako dopustno plačevanje v obrokih, ker je to dovoljeno celo za vpisnino.

V roku enega leta od sprejema v pokojninski sklad (za sedanje pogodb. poštarje se mora ta rok računati vsekako od 1. XII. 1931, ko morajo vsi plačati prvo članarino) lahko vsak član fonda zahteva, da se mu v članstvo računa tudi prejšnja doba, ki jo je dejansko prebil v službi kot pogodbeni poštar. To se mu dovoli, če se obveže, da bo, kakor sem že omenil, plačal v fond znesek, ki ustreza članarini za dotično dobo po pokojninski skupini, v kateri se sedaj nahaja. Nakup službene dobe pa omejujejo pravila, ker določajo, da se sme nakupiti največ 15 let. Kdor hoče torej nakupiti 15 let, mora plačati pokojninskemu fondu v višji pokojninski skupini 18.000, v nižji pa 9.000 Din. Kdor bi hotel nakupiti 15 let, če jih seveda sploh ima, bi moral pet let poleg redne članarine (100 odnosno 50 Din) plačevati pokoj. fondu mesečno še po 300 od-

nosno 150 Din. Naši pogodbeni poštarji, ki žive povečini od svoje mesečne plače, si bodo pač težko nakupili preko pet let prejšnje službe. Sicer pa tudi ni izključeno, da se lahko dovolijo še daljši obroki. V tem oziru so pravila pač pomanjkljiva in potrebna spopolnitve.

Izjemoma se pa lahko dovoli nakup službene dobe tudi še po preteku enega leta od sprejema v pokojninski sklad, toda najdalje pred potekom 5 let. Po preteku tega roka je nakup nemogoč.

Pravila poznajo še en primer nakupa. Če je namreč pogodbeni poštar, ki je član pokoj. fonda, pozvan k vojakom (na odsluženje kadrskega roka, vojno vežbo ali v primeru mobilizacije), sicer ni dolžan, da za čas vojaške službe plačuje fondu članarino. Če je pa ne plačuje, se mu tudi ta čas ne računa za pokojnino. Ako pa želi, da ostane član fonda in da se mu tudi ta čas računa za pokojnino, mora še pred odhodom na vojaško službo, prijaviti upravi fonda, da ne želi prekiniti članstva v fondu in da bo naknadno plačal fondu članarino za čas vojaške službe s 6% obrestmi vred. Tukaj pravilnik izrečno določa, da se ta članarina lahko plača enkrat v celoti ali pa v mesečnih obrokih.

Ako pa pogodb. poštar pred odhodom na vojaško službo ni dal take izjave upravi fonda, postane ob povratku v službo sicer zopet član fonda, toda čas vojaške službe se mu ne računa za pokojnino, pa tudi nakupiti ne more več te dobe.

Pravico do pokojnine iz fonda si pridobi član, ko je deset let plačeval članarino v fond. Tistim pogodbenim poštarjem pa, ki se jim bo dovolil nakup prejšnje službe pogodbenega poštarja, se bo nakupljena doba računala v pokojnino šele potem, ko bodo 5 let plačevali v pokojninski fond, računajoč od meseca, ko so plačali prvič članarino (za sedanje pog. poštarje torej šele 1. dec. 1936). Sedanji pogodbeni poštarji, ki bodo nakupili najmanj 5 let prejšnje službe, si bodo potemtakem pridobili pravico do pokojnine s 1. decembrom 1936.

Član, ki dopolni 65. leto starosti ali pa je bil 35 let član fonda, sme zahtevati upokojitev. Upokojitev pa sme zahtevati tudi vsak član, ki si je že pridobil pravico do pokojnine (če ima preko 10 let članstva), ako z zdravniškim spričevalom dokaže, da je postal za službo nesposoben. Dali zadostuje spričevalo kateregakoli zdravnika, ali je potrebno komisijski spričevalo, iz pravil ni razvidno. Pravila pa dovoljujejo upravi fonda, da pošlje prosila k ponovnemu zdravniškemu pregledu. Ako se prosilec tej zahtevi upre, se mu pokojnina ne nakaže; če se pa pri ponovnem pregledu ugotovi njegova sposobnost, mora zopet nastopiti službo, ker se sicer smatra, da je prostovoljno izstopil iz fonda.

Količina osebne pokojnine se odmerja takole:

1.) V višji pokojninski skupini dobi pogodb. poštar ali poštarica za 10 let vplačane članarine po 360 Din mesečno; za vsako nadaljnje polno leto pa še po 34 Din.

Za 20 let vplačane članarine znaša mesečna pokojnina 700 Din, za vsako nadaljnje polno leto pa še 50 Din.

Za 25 let — 950 Din, za vsako nadaljnje leto pa še 60 Din.

Za 30 let — 1250 Din, za vsako nadaljnje leto pa še 70 Din.

Za 35 let znaša osebna pokojnina 1600 Din.

2.) Kakor je v višji skupini dvakrat tako velika članarina ko v nižji, prav tako so tudi pokojnine dvakrat večje. Zato prejema v nižji pokojninski skupini pog. poštar kot osebno pokojnino: Za 10 let članstva Din 180, za vsako nadaljnje polno leto pa še po 17 Din.

Za 20 let — Din 350 in po 25 Din za nadaljnja leta; za 25 let — Din 475 in po 30 Din za nadaljnja leta; za 30 let — Din 625 in po 35 Din za nadaljnja leta; za 35 let pa Din 800.

Član, ki ima na primer 14 1/2 let vračunljive službe, dobi kot osebno pokojnino v višji skupini 496, v nižji pa 248 Din mesečno. Če ima 31 1/2 leta, dobi v višji skupini 1320, v nižji pa 660 Din mesečno. Pravico do pokojnine ugotovi in pokojnino odmeri in jo nakazuje upravni odbor fonda. Proti odločbi upravnega odbora je v roku 15 dni dopustna pritožba, ki jo rešuje letna skupščina.

Osebna pokojnina se izgubi, če izstopi upokojeni pogodbeni poštar iz državljanstva, ali vstopi v službo tuje države brez dovoljenja pristojnega oblastva, in pa če ga redno sodišče obsodi zaradi zločinstva, storjenega iz koristoljublja. Pokojnino izgubi seveda tudi s smrtjo. Izgubi jo pa tudi z vstopom v kako javno službo, ako so njegovi celokupni prejemki, ki jih prejema v tej službi, vsaj tako veliki kakor je pokojnina iz fonda.

Upokojencu, ki se preseli v inozemstvo in tam stalno živi, se odvzame v korist fonda 20% pokojnine.

Vdova člana fonda ima pravico do pokojnine:

1.) Če je njen mož (pogodbeni poštar) ob času svoje smrti prejemal pokojnino, ako je torej umrl kot upokojenec. Ako pa je umrl kot aktiven pogodbeni poštar, pa ima pravico do pokojnine tedaj, če si je pokojni ob času smrti že pridobil pravico do pokojnine (če ima 10 let vračunljivega članstva v fondu).

2.) Če se je poročila, ko je bil mož še v aktivni službi in je od poroke preteklo vsaj eno leto.

Rok enega leta se pa ne upošteva tedaj, ako se rodi iz tega zakona dete (zakonsko ali pozakonjeno). Vdovam, ki so se poročile s pokojnim možem, ko je bil že v pokoju, se torej pod nobenim pogojem ne prizna pokojnina.

3.) Ako ni bila 20 let mlajša od moža.

Vdovec po ženi, ki je bila članica fonda, nima napram fondu prav nobenih zahtev.

Vdovska pokojnina znaša 60% pokojnine, ki jo je prejemal mož, oziroma bi jo prejemal, če bi bil upokojen ob času svoje smrti. Ako je pa vdova sama tudi pogodbeni poštar, ne more za časa aktivne službe prejemati vdovske pokojnine. Kadar pa ji prestane služba ali pa je kot član fonda sama upokojena, pa bi bila vdovska pokojnina večja od njene osebne, se ji izplačuje vdovska. V tem primeru seveda ne dobi še svoje osebne pokojnine.

Vdova izgubi pokojnino:

1.) s ponovno možitvijo,
2.) z izgubo državljanstva,
3.) z obsodbo za dejanja, za katera bi tudi mož izgubil pokojnino (zločinstvo iz koristoljublja) in
4.) s smrtjo.

Ako živi vdova stalno v inozemstvu, se ji (kakor možu) zmanjša pokojnina za 20%,

Osebná pokojnina. V 20. številki »P. Gl.« smo javili, da vlaga glavna kontrola na državní svet pritožbe proti rešenju o odmeri osebné pokojnine, kjer so se jemali odstotki po ugodnejši postavki (starosti ali službenih letih). Sedaj je državni svet pričel zavračati pritožbe glavne kontrole. Odstotki se morajo torej jemati po starosti ali pa po službeni dobi, kar je pač večje oziroma ugodnejše za uslužbenca. Razsodba državnega sveta obsega skoro tri s strojem tipkane strani in je zato v tej številki ne moremo objaviti, pride pa pozneje na vrsto.

Proračunske odredbe

k proračunu p. t. t. uslužbencev kraljevine Jugoslavije, Dravske sekcije v Ljubljani, sprejetem na izredni skupščini dne 25. oktobra 1931.

(Nadaljevanje in konec)

Člen 4.

Pododbori se ustanove v smislu čl. 14 pravil udruženja iz sedanjih glavnih poverjeništev v Celju, Mariboru, Ljutomeru in Jesenicah na Gor. s tem, da imenovana glavna poverjenišтва skličejo v svrhu prilagoditve predpisom pravil konference (občne zbornice). Porazdelitev teritorija Dravske sekcije UPU na pododbore izvrši uprava te sekcije, ki lahko osnuje pododbore tudi v krajih, kjer sedaj ni glavnih poverjeništev, odnosno za področja, za katera upravlja začasno posle glavnih poverjeništev kulturno-propagandni odsek Dravske sekcije UPU.

Člen 5.

1. Plače in nagrade iz skupine 1., postavke 7., 11. in 12. izdatkov v proračunu se izplačujejo vsakega prvega v mesecu za nazaj.
2. Nagrade iz postavke 8. in 9. v izdatkih proračuna za »Poštni glasnik« se izplačujejo kakor plače in nagrade pod točko 1. čl. 5.
3. Nagrade iz postavke 10. v izdatkih proračuna za »Poštni glasnik« se izplačujejo četrtletno, in sicer 21. decembra 1931, 21. marca, 21. junija, 21. septembra in 21. decembra 1932 za nazaj. Za zadnje četrtletje 1931 se izplačajo nagrade iz postavke 10. v izdatkih proračuna za »Poštni glasnik« po proračunu k tem proračunskim odredbam.

Člen 6.

1. Strokovno glasilo Dravske sekcije UPU »Poštni glasnik« izhaja dvakrat na mesec, in sicer vsakega 1. in 15. na štirih straneh dosedanjega formata po določbah glave II. pravilnika o odsekih Dravske sekcije UPU.
2. Prispevki za list se piscem honorirajo, in sicer samo uvodni, programatični in strokovni članki, dočim se dopisi, obvestila o organizacijskem gibanju in drobiž ne honorirajo. Obvestila o organizacijskem gibanju je dolžno sestavljati tajništvo Dravske sekcije UPU, drobiž pa urednik lista. Honorarij piscem se določajo v mejah kredita iz postavke 10. izdatkov proračuna za »Poštni glasnik« po vrednosti, kakovosti in aktualnosti prispevkov v smislu ocene, ki jo predpisuje glava II. pravilnika o odsekih Dravske sekcije UPU.

Člen 7.

Socialni fond se dotira z zneskom 5.000 dinarjev v svrhu podeljevanja podpor v smislu glave III. pravilnika o odsekih Dravske sekcije UPU.

Člen 8.

Kulturno-propagandni fond se dotira z zneskom 1.000 Din za potrebe kulturno-propagandnega fonda v smislu glave IV. pravilnika o odsekih Dravske sekcije UPU.

Člen 9.

Za potovanja po poslih organizacije se določajo potnine in dnevnice v smislu čl. 18. pravil udruženja. Uprava sekcije pa se pooblašča, da sme po potrebi potnine in dnevnice dopolniti, če sredstva to dopuščajo, in

Errata corrige!

V zadnjem članku o državnih strokovnih izpitih naj blagovolijo čitatelji v drugem odstavku črtati besedici »in služiteljem«. To napako so čitatelji gotovo sami opazili, ker je iz tretjega odstavka jasno razvidno, da služitelji ne morejo biti postavljeni naravnost za uradnika, temveč samo za uradniškega pripravnika.

Razširjajte »Poštni Glasnik«!

sicer iz avtonomnih režijskih prispevkov, ki jih predvideva čl. 1. teh odredb. Dopolnitev pa ne sme prekoračiti naslednjih določb:

1. Za potovanja v Dravski banovini in v Zagreb:

a) če traja potovanje manj ko 12 ur, se sme dovoliti povrnitev faktičnih izdatkov za vožnjo III. razreda osebnega vlaka, oziroma brzovlaka in dnevnic 80 Din;

b) če traja potovanje več ko 12 ur, pa ni zvezano s prenočevanjem, polovična vožnja II. razreda potniškega vlaka, oziroma III. razred brzovlaka in dnevnic 120 Din;

c) če traja potovanje več ko 12 ur in je zvezano s prenočevanjem, polovična vožnja II. razreda potniškega vlaka in dnevnic 150 Din.

2. Za ostala potovanja v državi polovična vožnja II. razreda in dnevnic 180 Din za 24 ur.

3. Čas se računa od ure nastopa potovanja pa do ure povratka. Presežki do dveh ur se ne upoštevajo.

4. Za presežek do 12 ur pripada polovična dnevnic, t. j. za potovanja pod točko 1. b) 60 Din, pod točko 1. c) 75 Din in pod točko 2. 90 Din.

5. Za potovanje pod točko 1. a), b) in c) se uporablja praviloma potniški vlak. Brzovlak se sme uporabljati le tedaj, če ni na razpolago potniškega vlaka in za vsa nočna potovanja med 23. in 5. uro.

6. Za potovanje pod točko 2 se sme zaračunati brzovlak.

7. Kjer ni železniških zvez, se zaračuna najnižja tarifa ostalih prevoznih sredstev.

8. Potnine in dnevnice iz točke 1., 2. in 3. tega člena gredo samo delegatom, ki so poverjeni po sklepu odborovih sej ali pa po določbah pravil in pravilnikov, da izvrše kako določeno nalogo ali posle po potrebi organizacije. Ne veljajo pa za delegate, ki potujejo samo kot nemi ali številčni zastopniki ali opazovalci v svrhu manifestacije na prireditve, zborovanja, sestanke, skupščine, kongrese itd. lastne ali kake druge organizacije, in katerih potovanje nima kake določene misije. Takim delegatom sme uprava organizacije v posebnih primerih delno ali v celoti povrniti potne stroške v pavšalni izmeri in za vsak slučaj posebej.

Člen 10.

1. Delegate za prihodnji kongres Udruženja p. t. t. uslužbencev kraljevine Jugoslavije določi uprava Dravske sekcije UPU, odnosno uprave pododborov.

2. Uprava Dravske sekcije UPU se pooblašča, da sme na kongres iz točke 1. tega člena odposlati po možnosti toliko delegatov, kolikor jih bo pripadalo ob času kongresa po stanju članstva, upoštevajoč, da en delegat zastopa poleg sebe še 20 članov v smislu čl. 15. pravil udruženja.

3. Potnine in dnevnice za te delegate določi uprava Dravske sekcije UPU. Vsi stroški za te delegate se krijejo iz rezervne imovine, ki jo je izročila Dravski sekciji UPU v upravljanje bivša Oblastna organizacija p. t. t. uslužbencev v Ljubljani s svojim sklepom na izredni skupščini dne 28. junija 1931.

Člen 11.

Uprava Dravske sekcije UPU se pooblašča, da sme s pristankom nadzornega odbora v nujnih primerih in potrebah, ki bi bile iz interesov organizacije neodložljive, kriti izredne izdatke, ki se niso mogli predvideti v proračunu, iz rezervne imovine bivše Oblastne organizacije p. t. t. uslužbencev v Ljubljani.

Člen 12.

1. Če bi preliminirani dohodki v proračunu ne bili pokriti, se krije primanjkljaj z dotacijo iz rezervne imovine iz točke 3. čl. 10. teh proračunskih odredb.

2. Če bi izredne in neodložljive potrebe in razmere nujno zahtevale, da se proračun prekorači, se krije primanjkljaj takisto iz rezervne imovine iz točke 3. čl. 10. teh proračunskih odredb.

3. Uprava sekcije sme presežke dohodkov porabiti kot naknadni kredit za potrebe organizacije tudi preko zneskov, ki so predvideni v proračunu ali pa za potrebe, ki v proračunu niso predvidene.

4. Prekoračenje proračuna mora uprava utemeljiti na prihodnji skupščini.

Člen 13.

Virmane dovoljuje:

1. med skupinami proračuna nadzorni odbor po predlogu upravnega odbora;
2. med postavkami proračuna upravni odbor.

Člen 14.

1. Skupna vsota presežkov in prihrankov, ki bi jih izkazal računski zaključek koncem proračunskega leta ob sestavi obračuna, se razdeli tako-le:

- a) 10 % za tiskovni fond,
- b) 10 % za kulturno-propagandni fond,
- c) 30 % za socialni fond,
- č) 50 % na rezervno imovino sekcije.

2. Presežki in prihranki, kolikor bi izvirali iz področja fondov, se ne vštejejo v skupno vsoto točke 1. tega člena. Ti presežki in prihranki se knjižijo v dobro fondov, iz katerih izvirajo.

3. Presežki in prihranki iz proračunov pododborov, odnosno iz postavke 3. izdatkov proračuna se knjižijo na račun socialnega fonda.

Člen 15.

1. Deleži, ki so podpisani iz rezervnega premoženja bivše Oblastne organizacije p. t. t. uslužbencev v Ljubljani, odnosno od Dravske sekcije UPU, so do prihodnje skupščine sekcije neodpovedljivi.

2. S preostankom rezervne imovine bivše Oblastne organizacije p. t. t. uslužbencev v Ljubljani, ki jo je izkazala bilanca na njeni izredni skupščini dne 28. junija 1931, in kolikor je ni porabila Dravska sekcija UPU po pooblastilih dosedanjih proračunskih odredb, sprejetih na redni skupščini bivše Oblastne organizacije p. t. t. uslužbencev v Ljubljani od 12. aprila 1931, oziroma kolikor je ne bo porabila Dravska sekcija UPU po pooblastilih teh proračunskih odredb, sme v smislu sklepov izredne skupščine bivše Oblastne organizacije p. t. t. uslužbencev v Ljubljani od 28. junija 1931 razpolagati samo prihodnja skupščina Dravske sekcije UPU.

Člen 16.

1. Nadzorstvo nad pravičnim trošenjem in obračunavanjem v smislu teh proračunskih odredb in točno po skupinah in postavkah proračuna, kakor tudi nad najstrožjim in smotrenim varčevanjem vrši nadzorni odbor.

2. Vsi izdatki po proračunu morajo imeti vizum nadzornega odbora.

Člen 17.

Proračun k tem odredbam je smatrati za provizoričen proračun do redne skupščine

(Nadaljevanje na 9. strani.)

Da se razumijemo

Ovih je dana savska sekcija uputila Udruženju dopis, kojim prema zaključku svoje sjednice dostavlja istome nekoliko predloga s molbom, da po istima poduzme potrebne korake. Udruženje je na ovaj podnesak odgovorilo dopisom, kojim osudjuje stavljanje ovakvih predloga s razloga, što su isti neizvršivi, pa imputira sekciji, da iste stavlja samo zato, kako bi se dobilo materijala za napadanje uprave Udruženja zbog neagilnosti i nevršenja svoje dužnosti. Istovremeno osudjuje i pisanje u glasilu sekcije, jer se takovim pisanjem stvara zla krv i antagonizam među članstvom. Zatim nastavlja: »Kritika treba da postoji, ali je trebalo štampati ceo zapisnik sednice glavne uprave od reči do reči pa izvoditi zaključke od toga šta je izvršeno a šta nije i zašto nije, pa čitaoci i članovi neka cene do koga je krivica.«

Budući da je članstvo jedino pozvano, da sudi o svim djelima svojih sekcija, a i same Uprave Udruženja izvršavamo želju te uprave, a izvršavamo je tim radje, jer smo uvjereni, da će članstvo doista znati ispravno prosuditi tko snosi krivnju za stanje, kakovo danas vlada u Udruženju. Ne ćemo se ograničiti samo na iznašanje zapisnika sjednice glavne uprave, nego ćemo iznijeti točnim kronološkim redom sve događaje, djela i dopise kako samog Udruženja, tako i naše sekcije sa svrhom, da svi čitaoci dobiju jasnu sliku rada Udruženja i sekcije, odnosno njihovih funkcionara. Čiji je rad i postupak bio ispravan i tko snosi krivnju, da se za struku i stalež nije zapravo kroz sve ovo vrijeme ništa učinilo, neka sude čitaoci sami.

Vanredna skupština Saveza p. t. t. službenika održana je dne 21. juna o. g. u Beogradu. Na 20. juna održana je pretkonferencija sviju delegata na kojoj se diskutovalo o novim pravilima i o raspoložbi sa imovinom. Već u samom početku moglo se je primijetiti da se u toj stvari mišljenja razilaze. Delegati organizacija nisu se mogli solidarizirati sa predlogom uprave Saveza t. j. sa novim pravilima, prema kojima bi se sva imovina Saveza u Beogradu zajedno sa domovima u Skoplju, Novom Sadu i Sarajevu imala zaveštati beogradskoj sekciji Udruženja, koje se ima osnovati.

Pretkonferencija je trajala od 10 sati na večer do 1/3 sata u jutro, a rezultat iste bio je zaključak, da se izabere od prisutnih odbor, koji bi imao redigovati pravila, koja su uslijed kratkoće vremena za njihov sastav bila dosta manjkava. U odbor su ušli predsjednici sviju Oblasnih Organizacija, te predsjednici Saveza Maturantskih Društava i Prosvjetne Zajednice.

Na samoj izvanrednoj skupštini došlo je do nesuglasica i opet radi imovinskog pitanja, pa su nova pravila primljena tek nakon što je istima dodan jedan član, koji kaže, da su ova pravila privremena i važe za vrijeme od šest mjeseci — dok se urede imovinska pitanja — i unutar toga roka ima se sazvat redovna skupština, koja će ova pravila izmijeniti u duhu sporazuma između svih banovinskih sekcija i glavne uprave.

Na istoj skupštini prihvaćen je i prijedlog delegata organizacije u Skoplju druga Milana Serbedžije: da sve organizacije dadu svoje Domove u jedinstveno Udruženje tako, da se nitko ne će morati bojati, da će mu biti učinjena nepravda. Tada bi se imala sastaviti i nova pravila i to u roku od najduže 6 mjeseci. Sa ovim prijedlogom saglasili su se i izjavili za predaju Domova Centralnom Udruženju delegati organizacija u Novom Sadu, Sarajevu, Ljubljani, Zagrebu i Splitu.

Nakon što je izabrana uprava novo osnovanog Udruženja, kojom zgodom je ponovno došlo do nesuglasica, radi osporavanja prava glasa nekim članovima sa strane predsjednika Saveza, ova je skupština zaključena. (Citirano prema prikazu otštampanom u »Pošti« broj 6. od 31. VII. o. g.)

Dne 28. VI. iste godine održana je izvanredna skupština Oblasne organizacije u Zagrebu, na kojoj je stvoren zaključak o likvidaciji te organizacije i osnutku novog udruženja, kao sekcije Udruženja p. t. t. službenika Kraljevine Jugoslavije u Beogradu. O tome obaviješteno je Udruženje aktom te sekcije broj 9. od 7. VII. o. g., kojemu se priložen i zapisnik te skupštine.

Radi davanja potrebnih uputa i direktiva za dalji rad Udruženja i njegovih sekcija predložila je sekcija sastanak Glavne Uprave Udruženja slijedećim dopisom:

Broj 18. (448.)

1931

Bratskom

Udruženju p. t. t. službenika

Beograd.

Iako je glavni zadatak Udruženja označen na vanrednoj skupštini održanoj dne 21. juna o. g. u Beogradu izradom i donošenjem novih statuta i provedbom priprava za održanje redovnog kongresa, smatramo da se ipak mora i za ovo vrijeme voditi računa o raznim društvima, stručnim i staleškim pitanjima.

Radi dogovora o daljem našem radu držimo, da bi bilo potrebno sazvat Glavni odbor Udruženja, radi davanja potrebnih instrukcija i uputa kako upravi Udruženja, tako i upravama pojedinih sekcija.

U koliko Uprava Udruženja nadje za shodno, da udovolji ovome, predlažemo, da se taj sastanak sazove koncem ovog mjeseca, jer tokom mjeseca augusta većina funkcionara pojedinih sekcija polazi na godišnji odmor i ne bi mogli prisustvovati tom sastanku.

Očekujući da će Naslov uvidjeti opravdanost našeg predloga, te ga uvažiti, drugarski Vas pozdravljamo!

Za:

Udruženje p. t. t. službenika
Savska banov. sekcija

Predsjednik

Zagreb

Tajnik:

O ovome obaviještene su i sve ostale sekcije s molbom, da podupru naš prijedlog.

Na ovaj dopis odgovorilo je Udruženje, da se sjednica Glavne Uprave ne može sazvat, dok sve organizacije ne provedu zaključke vanredne skupštine od 21. juna o. g., te se saobrazo odredbama § 76. Zakona o činovnicima. Stoga su ostale organizacije zamoljene, da što prije pristupe osnivanju sekcija, kako bi se moglo otpočeti sa normalnim radom u Udruženju.

Konačno smo dne 24. avgusta primili od Udruženja slijedeću telegrafsku obavijest: »Vaši delegati da budu u Beogradu 29 radi regulisanja opštih organizacionih odnosa. Potpredsjednik Jovanović.«

Na temelju tog dopisa sazvana je izvanredna sjednica odbora sekcije na kojoj su date direktive pravilima predviđenim delegatima za sjednicu Glavne Uprave. Među ostalim raspravljano je o pitanjima, koja će se pretresati na toj sjednici, pa je jednoglasno stvoren zaključak: da se izrada novih pravila povjeri Centralnoj Upravi, koja će svoj nacrt razaslati sekcijama radi eventualnih ispravaka. U pogledu imovine, a naročito Doma odlučeno je da se isti u smislu izjave predsjednika Zadruga, kao vlasnika Doma, na izvanrednoj skupštini organizacije, preda Udruženju uz uvjet, da isto dađe punu garanciju za redovnu otplatu duga i obvezu, da ne će ni u kojem slučaju dozvoliti njegovu predaju. Osim ovih raspravljeno su još neka organizacijska i stručna pitanja, koja će se iznesti pred sjednicu G. U.

Delegati sekcije otputovali su zajedno sa delegatima bratskih sekcija iz Ljubljane i Splita, te su već putem pretresali stanovišta, koja valja zauzeti u pojedinim pitanjima, koja će se razpravljati na predstojećoj sjednici.

Te su konferencije nastavljene po dolasku u Beogradu sa predstavnicima ostalih sekcija, pa je u svima pitanjima među delegatima sekcija postignuta potpuna saglasnost.

Sjednica Glavne Uprave odpočela je u subotu dne 20. VIII. u 19 sati. Istoj su prisustvovali delegati sviju postojećih banovinskih sekcija i gotovo svi članovi Centralne Uprave.

Rad i zaključci same sjednice vidljivi su iz zapisnika iste koji glasi:

Zapisnik

sednice članova glavne uprave održane na dan 29. VIII. 1931. sa dnevnim redom:

Regulisanje imovinskog stanja i gotovine u smislu odluke vanredne skupštine.

Prisutni: Lalić, Čampa, Ratković, Čumbelić, Milić, Tropan, Rabić, Gustović, Serbedžija, Jovanović Timotije, Nakić, Jončić, Đoković, Miletić, Z. Kolarević, Stojanović Vlasta, T. Urošević, Komenović, Ilić Boško, Ristić Nikola, Tošić Stevan.

T. Jovanović otvara sednicu i veli: Posle kongresa mi smo se sastali da vidimo šta ćemo sa imovinom — po statutima i odluci da se možemo

konstituisati. Pre nego pristupimo konstituisanju, treba da vidimo kako je izvršena organizacijska sekcija. Da se vidi je li doneta odluka svake sekcije o imovinskom stanju.

G. Serbedžija traži da se utvrdi je li ovo sednica glavne uprave po pravilima ili ne. Traži da se utvrdi dnevni red, te da se pročita lista članova glavne uprave.

T. Jovanović veli da ovo ne može biti sednica glavne uprave zato, što niso ispunjeni svi uslovi pravila o članstvu i odlukama. Sve dok se ne izvrši upis u članstvo ne može se sazvat sjednica glavne uprave.

G. Serbedžija traži precizan odgovor na pitanje i veli da je beogradska sekcija izvršni organ, a da sve sekcije čine sa upravom glavnu upravu i ona ima rešavati o toku rada.

Dužnost je centralne uprave da pozove sve sekcije, koje će dati pravac za organizacioni rad. Centralna uprava nema prava da poziva konferencije, već samo sednicu, jer mi nemamo način da pravdamo račune i pravimo troškove za konferencije.

Ne može biti govora o konferenciji, već samo o sednici glavne uprave. Cilj je ovoga skupa da sad reguliše sva pitanja plaćanja.

G. Lalić upada i veli da je ovo samo sednica glavne uprave.

Čudi me, da je mogla pasti ovakova izjava, da je ovo konferencija, a ne I. sednica glavne uprave, koja ima punovažno rešavati o toku rada. Mi smo svi zato, da se šalje novac i odgovara svima obavezama.

G. Ristić traži da se pročita zapisnik sednice centralne uprave. Tome je udovoljeno, pa iz teksta toga zapisnika proizlazi, da je i na sednici centralne uprave zaključeno sazvat sednicu glavne uprave, a ne konferenciju. G. Lalić traži da se punovažno rešava i da se krene sa mrtve tačke. Otpadaju sva punomoćja, jer je dostavljen izveštaj o izboru i konstituisanju sekcija. Čita čl. 15., kojim glavnu upravu udruženja sačinjavaju 10 članova sekcije grada Beograda i 12 članova ostalih sekcija. Zatim kaže: Mi smo se ovdje sastali da rešimo sva pitanja bratski. Mi smo punopravni članovi glavne uprave, koja će raspraviti sva pitanja, koja se imaju rešiti.

G. Čampa kaže da naše članstvo očekuje od nas da se sa izgradnjom strukture organizacije završi, pa da se sva pažnja posveti rešavanju drugih prethodnih pitanja, koja su od nedogledne važnosti po interese sviju nas.

Moli da se vodi računa o svima pitanjima, a da se sa ovim prestane.

G. Jovanović kaže da mi moramo voditi računa o imovnom stanju, jer je takva odluka. Hoće da se vidi je li to rešeno onako, kako je i na vanrednoj skupštini rešeno, jer u novinama stoji drugojačije, naime da imovina ostaje zadružnih domova. Moramo biti na čisto s time, da ono što se kaže ovde, treba da se sprovede i na drugome mestu. Pošto organizacije odnosno sekcije nisu održale svoju reč pozvao ih je da se reši ovde to imovinsko pitanje.

G. Lalić moli da se u prvom redu reši, da li je ovo sednica glavne uprave ili ne. Traži glasanje.

G. Ristić veli: samo sa uzajamnim poverenjem možemo krenuti napred.

Predsednik izjavljuje da je ovo sednica glavne uprave, što je jednoglasno usvojeno.

Nakon toga pristupa se utvrđenju dnevnoga reda, koji je utvrđen:

1. Imovinsko pitanje.
2. Budžet za ovaj period.
3. Pitanje zajedničkog glasila.
4. Kongres i pravila.
5. Eventualije.

G. Lalić moli da se sasluša g. Serbedžija o imovinskom stanju.

G. Serbedžija referiše o imovinskom stanju: govori o dugu od 560.000 dinara. Taj dug tereti sva imanja bivšega Saveza, koje je imanje procenjeno na 2.630.000 dinara. Prema toj imovini stoji dug od 560.000 dinara. Prihod pak od toga imanja iznaša Din 168.200. U prvom redu ima se računati sa otplatom duga i anuiteta i ostalih troškova. Dakle ukupno treba isplaćivati na ime otplate i ostalih troškova oko 121.200 Din, dakle ostaje u kasi 47.000 Din za sitne opravke.

Došlo se je do zaključka da sa ovim prihodima ne može biti reči o zidanju ostalih još neizgrađenih domova.

U Zagrebu je procenjeno imanje na 1.500.000 Din. Celokupni prihodi znašaju 125.000. Otplata kamata 95.000, porez 3.000. Prema tome kada se isplati sve to, ostaje u kasi 25.000 dinara.

Kada se uzme u obzir da zagrebački dom predstavlja vrednost od 1.500.000 i imanje saveza 2.630.000 dinara iznosi celokupna imovina 4.130.000 dinara, a dug bi iznosio 1.560.000 Din. Kod Zagreba nije regulisan taj dug kao hipotekarni, već putem privatnog zajma te prema tome na imanje se ima plaćati interes oko Din 160.000 zajedno sa anuitetom za savezno imanje.

Kako je rešeno na kongresu imovina u Splitu i Ljubljani imali bi se preneti na Udruženje, to treba da se pronađe način kako da se podignu domovi u Ljubljani i Splitu. Predloženo je da se imovina preda Udruženju, a da Udruženje izdejstvuje zajam iz koga će se sve centralizovati i regulisati i izgraditi domovi u Splitu, Beogradu i Ljubljani.

Ovo treba da se ispita. Ako se dokaže da je ovo nemoguće da se sa zadrugama ovo pitanje reguliše tako, da zadruga zaključuje zajam i tako reše pitanje izgradnje domova, a u pravilima da se unese, da ti domovi pošto se imanja otplate automatski pređu u svojinu Udruženja.

Da bi se steklo obostrano poverenje, potrebno je da se svi zadovolje, jer kada se daje gotovina od 600.000 dinara, traži se i neka garancija t. j. da se podignu i kod njih domovi, što će biti njihova garancija.

Posao nije lak, te se traži dobar proračun prije nego se pristupi ovome poslu.

Stoga treba da se ne odobri nikome da se vrše kupovine, građevine, popravci itd., već da se sve to radi na osnovu realnih računa, t. j. ako ima obezbeđenje i koristi od toga posla. Zatim treba da svi prihodi idu u centralu, koja sa njom može raspolagati samo po odobrenju glavne uprave.

G. Lalić nadopunjuje g. Serbedžiju i kaže da je u tom i takovom proračunu uzeta najcrnija slika naših imanja, pa smo došli do zaključka, da zagrebački dom nije rentabilan. Mi smo u to uvereni da ne možemo izaći na kraj, jer Hip. banka ne daje zajam. Objašnjava da Hip. banka daje zajam sa 9%, a oni imaju zajam sa 8%, te su stoga ostavili to pitanje nerešeno, jer je bolje da ostane dug kod Gradske štedionice.

Govori o nerentabilitetu kuća uopće, ali kaže da unatoč tome dom u Zagrebu mora da ostane naš. Glavno je pitanje kako isplatiti dug, jer nemamo prihoda za to. Govori o članarini, koja je bila nejednaka, a koja je sada udešena kod svih jednako, ali je minimalna i premalena za pokriće samih upravnih troškova.

Pokreće to pitanje, jer traži da se domsko pitanje reši, a naročito zagrebačkog doma.

Mi svi prinašamo sve, ali da li je rentabilno da se sve imanje zaduži za izgradnju domova u Ljubljani i Splitu.

Trebalo je nastojati, da naše Ministarstvo pristane, da se naši domovi uzmu za sedišta bolesničkog fonda, koji se namerava osnovati, pa da nam ono za uzvrat dade beskametni zajam od 3.500.000 Din za podizanje domova.

Treba konačno raspraviti da li je oportuno, da se Udruženje zaduži za izgradnju domova ili pak da se prepusti zadrugama da to one reše.

G. Čampa kaže, da za gradnju doma imaju 500.000 dinara kapitala. Ovaj kapital predat će se Udruženju, ako ono nađe mogućnost da u Ljubljani podigne dom, i tu izgradnju zagaranjuje u određenom roku. Inače će da gradi druga sama i da ga isplati što i oni sami žele, da ne bi pali na teret drugom.

Oni računaju da će ga moći isplatiti za 10 godina, ako će graditi na zadružnoj bazi, dok ovako kao Udruženje ne može to da izvede.

Udruženje u Ljubljani ne može više da bude bez doma, jer ako se taj uskoro ne izgradi Udruženje će slabiti. Oni su spremni da daju Udruženju garanciju, kakvu god hoće, da će dom pripasti Udruženju, samo da se pristupi gradnji.

Nikada nije bio cilj sekcije da domovi budu odvojeni od Udruženja, ali je Udruženje u nemogućnosti da u kraćem vremenu postigne taj cilj izgradnje doma.

Split kaže, da su oni 1924. godine preuzeli organizaciju sa 6000 dinara gotovine. Oni su posvetili veću pažnju gradnji domova, pa su za ovu svrhu pristupili sakupljanju prilosa, koji su se knjižili u knjigama organizacije na posebnom računu. 1929. godine osnovana je druga da se jeftinim kreditom dođe do doma. Rešeno je da se celi novac preda zadrugi. To je izvršeno u maju 1930. godine. Suma je iznosila 250.000 dinara, a sve to sa svrhom, da se

dođe do doma. Uveren je da kada bi se dalo garancije da će Udruženje izgraditi dom u Splitu, da bi se imovina predala Udruženju. Sada je novac dan u zajam članovima zadruge. Svaki onaj, koji je u zadrugi mora biti i član doma.

G. Milojević kaže, da svaki onaj, koji nije imao priliku, da ulazi u ova pitanja, ne zna tačno muku oko toga. Njegovo je mišljenje da dalja zaduživanja ne budu. Primjećuje, da u celokupnoj sumi duga nije uzet u obzir dug u Sarajevu od 188.000 Din.

Ovakovim načinom gradnje dolazimo do negativnih rezultata, jer se sa dugovima ne može izlaziti na kraj. Dug za Udruženje nije ugodan.

Moli da se imanja ni po koju cenu ne zadužuju, te preporuča da se poveća članarina, iz koje će se isplaćivati domovi.

Govori o imovini Splita i Ljubljane, koja za nas, jer je zadružna i ne postoji. Da do iste dodjemo trebalo bi da se u pravilima naznači da se svi prihodi ulažu u fond za podizanje domova u Splitu i Ljubljani. Ako je to nemoguće, da se sudskim putem zagaranjuje, da ako dadu novac sada Udruženju, da će im se ta suma u zgodnoj prilici povratiti.

Da jedanput krenemo sa mrtve tačke, treba prvo da sve otplatimo a zatim da pristupimo izgradnji domova.

G. Lalić predlaže da zadruga pustimo na stranu, da sa imovinom Udruženja raspoložimo onako kako je najbolje — a da nastanemo da privučemo što više članova, pa će se i prihodi povećati.

G. Toma Jovanović kaže da je to najidealnije rešila uprava Saveza, a to je da domovi budu svi naš. Bez domova organizacije ne mogu postojati. Što se tiče osnove, kako se je pristupalo poslu, to je bila uzajamna pomoć između svih institucija kao i dobrovoljnim prinosima. Ovakim načinom došlo se je do imovine, koja je po tapijama i gruntovnicama prenešena na Savez osoblja Kralj. Jugoslavije sada, a prede na Kralj. S. H. S.

Predlaže da se imovina Ljubljane i Splita ostavi za sada na rukovanje, ali da se vodi računa, da je ta imovina došla posredno i savezovim radom.

Nije oportuno, da se oduzima novac iz Splita i Ljubljane, ali je dužnost, da uprava reši pitanje doma u Zagrebu i Sarajevu, a da se ostalo ostavi za u buduću.

Čim se dozvoli prodaja doma ma koga, pitanje organizacije biće poljuljano. Mišljenja je da se sa proglasom izađe pred osoblje, da se ono reši najbolje.

G. Serbedžija traži da zadruga ne pristupaju gradnji, sve dok uprava Udruženja ne prostudira gradnju doma u Ljubljani i Splitu. Preporuča, da se njima ostavi da produže rad s tim, da koja se imanja razduže opet budu uneta u centralu.

Zatim je raspravljano na koji način da se reguliše dug Zagreba od 400.000 Din i Sarajeva od 180.000 Din, dok je odlučeno da se dug zagrebačkog doma od 600.000 Din ostavi, jer su njegovi uslovi povoljni.

Sednica je prekinuta u 23 časa s tim, da je nastavak zakazan za 8 časova sutra 30. VIII. 1931. god.

G. Serbedžija uzima reč i kaže, da po onome što smo čuli izgleda da Ljubljana svoju imovinu ne može predati, jer nemaju poverenja u upravu sve dok se ne reši pitanje novih pravila, koja će garantovati tačan rad.

Kad se nova pravila prime, onda će se svi imovina predati Udruženju, a za sada će se dati privremena pozajmica radi regulisanja duga.

Rešeno je: da Ljubljana da Zemaljskoj banci 50.000 Din za otplatu doma u Sarajevu. Ova suma bit će predujam, dok se ne reši pitanje pravila po čl. 27., u slučaju da se pravila ne usvoje ova suma ima se vratiti Ljubljani. Ovo na garanciju svih članova glavne uprave.

Pitanje pak doma u Zagrebu odlaze se na godinu dana, kada će se ovo pitanje rešiti na sednici glavne uprave.

Zatim je rešeno, da sekcije zaključno sa 10. septembra t. g. pošalju pripadajuću članarinu Udruženju, a u buduću slat će članarinu mesečno do kraja meseca.

Rešeno je da u Sarajevu ostane isti zakupac, kojemu će se do septembra računati da plati 6500 Din, a zatim do juna 1932. da plaća po 1500 dinara mesečno. Odobriti mu popravku stana i povećati mu kiriju na 2000 Din mesečno. Na ovaj način kirija bi iznašala ukupno 2600 dinara. Da g. Ilić plaća stan po 700 Din, dakle kirija će biti 2700 Din. Kirija će se davati Ze-

maljskoj banci, a Udruženju će se slati priznanice iste.

Rešeno je za Skoplje, da do 1. maja 1932. godine kirija bude 600 Din. Kirija se ima slati unapred Udruženju. Zastupnik ima da plaća ogrev, osvetljenje i održavanje bašte. Košnice da se prodaju i novac pošalje. Gornja kirija važi od 1. augusta ove godine.

Za N. Sad rešeno je da se stan izda za 500 Din. Ova suma da se šalje Udruženju. Uplivisati na sekretara da se uvede što veća štednja, a po mogućstvu da neki prinos za stan u kom stanuje.

Kirija u domu beogradskom iznosi mesečno Din 10.000 bruto. Od ovoga ima se plaćati sve potrebno i podnositi račun.

Rešeno je da se otvori čekovni račun.

Da se nikakova veća opravka ne vrši bez odobrenja.

Mogu se u ove svrhe izdati privremeno do 500 dinara.

Da se knjige celokupnog poslovanja od ranijih godina sa knjigama i računima donesu da ih glavna uprava pregleda i dođe do tačnog stanja 1930. godine.

III. Rešeno je da se nađe lice, koje će obavljati sve poslove administracije, naplatu kirije i knjigovodstva. To lice da se plaća.

Rešeno je da sekretar prima 500 dinara.

Što se tiče služitelja regulisaće to uprava izvršna.

Rešeno je da se za ogrev i osvetljenje daje 1000 dinara.

Daje se za kancelarijske troškove uprave najviše 36.000 dinara.

4. Pitanje glasila.

Rešeno je da list izlazi od 1. oktobra 1931. dvaput mesečno. List će nositi naslov: Poštanski glasnik, organ Udruženja (itd.). Svaka sekcija ima da pošalje 400 Din mesečno za list sa spiskom pretplatnika do 20. septembra o. g., kao i materijal za list.

Da sekcije ostanu samo kod sedišta direkcija. Sve stanice koje su na teritoriju direkcije da se učlane u odgovarajuću sekciju.

Do kongresa da ostane urednik g. Čampa.

G. Milojević traži da se uputi proglas celokupnom osoblju, koje da se pozove na upis u članstvo.

5. Kongres.

Da se redovna skupština održi na dan 13. decembra u 9 sati u jutro.

Dnevni red:

1. Izveštaj glavne uprave, 2. Izveštaj blagajne, nadzornog odbora i davanje razrešnice. 3. Promena pravila. 4. Izbor nove uprave. 5. Pitanja i predlozi.

Delegati druge sednice P. U. da budu u Beogradu 10. decembra o. g. u 8 sati.

Eventualije: Tropan razni predlozi i pitanja, primanje u članstvo, Artonović nije tražio.

(Zapisnik je objavljen prema prepisu, kojega je sekretar zagrebačke sekcije izradio prema originalnom zapisniku sjednice).

Taj su zapisnik potpisali svi prisutni delegati sekcija, te predsednik i sekretar Centralne Uprave.

»Time je završeno ovo zasjedanje G. U. koje je provedeno u potpunom skladu i saglasnosti svih članova uprave, a sve u želji, da se što prije završi rad na izgradnji organizacije Udruženja, kako bi isto tada moglo u punoj mjeri udovoljavati pozivu da štiti i unapređuje interese svoju p. t. t. službenika Kraljevine Jugoslavije.« (Vidi izvještaj u »Pošti« br. 7. od 5. IX. 1931).

Nakon ove sjednice sekcija je smjesta pristupila izvršavanju zaključaka iste (uplati članarine, obustavi izdavanja glasila, prikupljanju članova itd.) u očekivanju, da će i Centralna uprava izvršiti takodjer svoju dužnost i nastojati što prije provesti na toj sjednici stvorene zaključke, što joj je kao izvršnoj upravi bilo stavljeno u dužnost.

Na naše najveće iznenadjenje primili smo dne 18. IX. od Udruženja sljedeći dopis:

12. septembra 1931. god.
u Beogradu.

Sekciji P. t. t. udruženja

Zagreb.

Uprava Udruženja p. t. t. službenika u Beogradu, kao centralni izvršni organ udruženja, na sednici svojoj od 12. ov. mes. razmotrio je odluke saveznog veća biv. oblasnih organizacija, održatog na dan 29. i 30. avgusta t. g. u Beogradu, i utvrdio: Da se prestavnici u brzini svojoj nisu osvrtili na zakonske odredbe činov.

zakona, ni društvenih pravila, pri donošenju odluka o pravcu rada organizacije.

Doneta odluka pomenutog dana o zabrani obrazovanja sekcije p. t. t. udruženja službenika u sedištim banovinskim gde nema p. t. t. direkcija, protivna je zakonu o činovnicima.

Zatim odluka da Poštanski Glasnik bude organ celokupnog udruženja p. t. t. službenika Kraljevine Jugoslavije, a da se i dalje uređuje i cenzurira u Ljubljani, protivna je zakonu o štampi. Centrala je u Beogradu pa se i list mora uređivati i cenzurisati u Beogradu.

Kako je na toj sednici imovinsko pitanje zagepačke biv. oblasne organizacije odloženo za neodređeno vreme, a predstavnici ljubljanske i splitske organizacije su izjavili da su dvanaestogodišnju zajedničku imovinu, koja se kod njih nalazi, otuđili i preneli na zadružne domove, te prema tome ne mogu ispuniti obaveze date na vanrednoj skupštini: Da ove oblasne organizacije svoju dosadašnju imovinu prinesu na zajednički žrtvenik radi opšteg dobra, jedinstva države i struke kojoj služimo, pa tek onda da se sazove redovna skupština radi izmene pravila, kako je i članom 16. i 27. društvenih pravila predviđeno.

Odlaganjem pitanja društvene imovine po sebi se odlaže i skupština za redovan saziv u julu 1932. god. te je rešenje o sazivu skupštine za 13. decembra nepravilno i ne može se izvršiti.

Tek kad bude ta bivša organizacija ispunila obaveze date na vanrednoj skupštini i pristupila u članstvo, po novim društvenim pravilima, popunivši sve obaveze članske, može upotrebiti svoja prava ali ipak u granicama zakona i društvenih pravila.

Izveštavajući vas o prednjoj odluci, molim da potvrdite prijem ove odluke i primite drugarsko pozdravlje.

Sekretar. Štampilja. Potpredsednik.

Dopis je potpisao potpredsjednik g. Tim. Jovanović, dok je kao potpis sekretara stavljen nečitki znak, koji ali nikako nije bio stavljen od sekretara g. Nakića. Jednako je dopis, koji je odaslan u ime Uprave Udruženja p. t. t. službenika bio providjen sa žigom Saveza p. t. t. službenika Kraljevine Jugoslavije, koji ne postoji.

Istovremeno primili smo izvještaj Dravske sekcije, koja javlja, da ne može izvršiti zaključak sjednice G. U. i dati zajam Drinskoj sekciji od 50.000 dinara, jer su od ove sume utrošeni neki iznosi, pa bi mogla staviti na raspolaganje Din 25.000 uz ličnu garanciju sviju članova Glavne Uprave, kako je to i na sjednici iste zaključeno.

Jednako je ista sekcija dostavila proračun troškova za izdavanje zajedničkog glasila, kojim se je pokazalo, da izdavanje toga glasila ne bi moglo biti ostvareno u skoro vrijeme, pa je sekcija zatražila i dobila od Udruženja dozvolu, da može nastaviti izlaženjem dosadanjeg svojeg glasila.

Dne 27. IX. primila je sekcija slijedeći dopis Udruženja:

Udruženje p. t. t. službenika
Kraljevina Jugoslavija
Br. 37

26. IX. 1931.
u Beogradu.

Svima sekcijama
Udruženja p. t. t. službenika

Zagreb.

Pretstavnik bivše ljubljanske oblasne organizacije g. Čampa, na zajedničkoj sednici svih pretstavnika oblasnih organizacija, dana 29. i 30. VIII. 1931. god., dao je prijedlog, prema tome doneta i odluka, da od gotovine saveza p. t. t. službenika, koja se nalazi kod ljubljanske sekcije: izda na ime privremene pozajmice sarajevskoj sekciji 50.000 Din radi regulisanja meničnog duga za otplatu poštanskog doma u Sarajevu.

Kad je novac trebao biti već u Sarajevu primljen, i kroz svoje knjige i jedne i druge sekcije na osnovu odluke proknjižen — ljubljanska organizacija aktom svojim br. 567 od 9. IX. izveštava upravu Udruženja p. t. t. službenika u Beogradu, kao svoju centralu, da izaslanik g. Čampa nije znao pravo imovno stanje svoje organizacije, i da sekcija ne raspolaže sa tolikom sumom, već u pola manjom, koju može staviti na raspoloženje sekciji sarajevskoj u iznosu od Din 25.000 — ali pod sledećim uslovima:

1. Da menicu potpiše celokupna uprava u Beogradu.

2. Da overi i jamči za istinitost potpisa članova uprave — mesto policijske vlasti — g. Miloš Artonović i g. Nakić.

3. Da tu istu menicu udruženje dostavi ostalim sekcijama, te da je potpišu njihovi sekretari i predsednici.

4. Da se na menicu ne stavlja pečat udruženja, da bi na taj način svi potpisnici kao privatno-pravna lica, morali solidarno platiti menicu svojom imovinom.

5. Da se na taj novac plaća ljubljanskoj sekciji kamata 6 po sto.

6. Kao vrhunac zelenastva — zakonom nedovoljenog — stavlja se nož pod gušu svima potpisnicima, da se postaraju, da na prvoj godišnjoj skupštini izglasaju pravila, koja su predložili — protivno ne budu li njihova pravila primljena, menica će se predati zadruzi, radi naplate — uslov providan samo da dvadesetpet potpisnika plate svojom imovinom 25.000 Din, ako ne izglasaju pravila koja im se nameću.

Uprava udruženja p. t. t. službenika u Beogradu, na plenarnoj sednici od dana.... detaljno je razmatrala ove nečuvane socijalne uslove, a i posledice koje bi proistekle iz ovakvih neoljalnih uslova i nekorektnih organizacionih odnosa, pa je tek onda s bolom u duši donela odluku da odbije ovakvu ponudu kakva se nameće od strane naše bratske zajednice — predsednika sekcije ljubljanske, zbog čega mora da pusti sarajevsku domsku menicu na protest.

Na ovu ramosnu ponudu kategorički uprava odbije, gone je sledeći razlozi:

1. što novac od 500.000 Din ljubljanske sekcije — oblasne organizacije, nije njena svojina, već saveza, koji je trebao svake godine da se njemu saje kao višak te oblasne organizacije. Beogradska centrala iz naročitih obzira ostavljala je oblasnim organizacijama radi posluje svojim članovima, da se služe pozajmicama.

Ljubljanska organizacija raspolaže društvenom imovinom od 500.000 Din u gotovu, ostale organizacije raspolažu nepokretnom imovinom: u Beogradu, Vrnjačkoj banji, Novom Sadu, Skoplju i Sarajevu, u procenjenoj vrednosti, na dan 29. i 30. VIII. ove god. na opštoj sednici gde je prisustvovao i g. Čampa, izražena je vrednost oko 3.000.000 Din, sa dugom od 500.000 Din. Prema svemu izloženome nije bilo mesta bojazni da je se moralo tražiti od centrale udruženja onakve drakonske uslove, koji dovode centralnu upravu u bezizlazan položaj i grubo materijalno oštećenje od 20.000 Din protesnih troškova.

Prema svemu napred izloženom, a sa obzirom čl. 10. i 19. društvenih pravila i čl. 76. zakona o činovnicima upravni odbor na istoj plenarnoj sednici doneo je odluku, da g. Čampa ne može i prestaje biti član udruženja p. t. t. službenika Kraljevine Jugoslavije, pa ni potpredsednik sekcije ljubljanske, jer je svojim radom namerno rušio moralno i materijalno upravu p. t. t. udruženja Kraljevine Jugoslavije — negirao joj je svako poverenje i svaki kredit, stvarao separatizam i antagonizam u našoj zajednici iz egoističnih pobuda.

Po prednjoj odluci centralna uprava izveštava sve sekcije radi znanja sa preporukom da se ovakvi primeri nikada više ne pojave, već da u svakoj prilici vlada duh bratske i drugarske solidarnosti i poštovanje principa, koje su pravila postavila.

Sa bratskim i drugarskim pozdravom

septembra 1931. god.

u Beogradu

Potpredsednik:

Štampilja.

Radi svih tih događaja održala je sekcija sjednicu, sa koje je Udruženju upućen slijedeći dopis:

Broj 154.-31.

Bratskom

Udruženju p. t. t. službenika

Beograd.

Potvrđujući prijem dopisa Naslova broj 15., 37. i 38. čast nam je izvestiti Vas, da je o tim dopisima raspravljala uprava potpisane sekcije na svojoj sjednici, održanoj dne 6. ov. mj., pa je na istoj konstantovano, da je Centralna uprava negirajući ispravnost zaključaka sjednice G. U. te zaključke, kao i odnosne odredbe zakona i pravila bilo hotimice ili nehotice pogrešno shvatila i protumačila.

Na spomenutoj sednici G. U. nije nikakova odluka o zabrani osnivanja sekcije p. t. t. udruženja u sedištim banovina, već je riješeno da

sekcije predbežno ostanu samo kod sjedišta direkcija. Ovakav je zaključak stvoren s razloga, da ne bi članstvo na teritoriji, gdje sekcije još ne postoje oslao van udruženja i neorganizovano, jer nije vjerovatno da će se u mjestima, gdje bi se imale osnovati još nepostojeće sekcije, naći odmah ljudi, koji će pristupiti osnivanju iste. U pravilima doduše stoji, da članovi sa te teritorije mogu da stupe neposredno za člana udruženja, ali je vrlo slabo vjerovatno, da bi pojedinci bez naročite pobude i agitacije našli za shodno, da pristupe Udruženju. Kako smo već spomenuli, ovaj je zaključak stvoren lih radi lakšeg i jačeg organizovanja toga članstva. Uvjereni smo kao bi se članstvo sa teritorija na pr. Vrbaske banovine brisalo iz Drinske odnosno Primorske sekcije, da bi najveći broj toga članstva ostao sasvim po strani i neorganizovan, a tek neznatan dio pristupio izravno Udruženju. Time bi bili oštećeni interesi ne samo spomenutih sekcija, nego i čitavog Udruženja. Konačno primjećujemo, da je prigodom rasprave o tom bio naglaseno, da ovaj zaključak važi samo do kongresa odnosno skupštine. Pravila Udruženja kao ni činovnički zakon, na koji se C. U. pozivlje nigdje ne kaže da se sekcije moraju osnovati u svim sjedištima banovina, pa je prema tome vodstvo Udruženja moglo u tom pitanju, da postupi prema svojem nahodjenju. Stoga ovaj zaključak nije protustatutan niti protuzakonit i treba da se provede, a u koliko C. U. nadje za shodno može da na slijedećoj sjednici C. U. odnosno na skupštini Udruženja stavi svoj protuprijedlog.

Odluka o izlaženju Poštanskog Glasnika nije protivna zakonu o štampi, jer isti ne određuje, da list mora izlaziti tamo gdje se nalazi centrala društva, organizacije ili udruženja. Čiji je organ. Spomenuti zakon naprotiv određuje, da list mora izlaziti tamo, gdje stanuje urednik, a pogotovo tiskati se može gdje god se hoće (na pr. Ugovorni Poštar izlazi u Bribiru, tiska se u Zagrebu, a glasilo je organizacije čije je sjedište u Beogradu). Rasprava o tom pitanju se je i kretala samo oko toga, gdje će se taj list tiskati, pa je baš sa strane članova C. U. naglašavano, da list treba tiskati tamo, gdje će biti najpovoljniji i najjeftiniji uvjeti za to. Rad i briga oko izdavanja glasila povjerena je bratskoj Dravskoj sekciji, jer se momentano nije mogao naći drugi izlaz za izdavanje centralnog glasila, budući se je smatralo, da Dravska sekcija ima sve preduvjete, koji garantuju da će ovaj rad biti besprikorno i na zadovoljstvo sviju izvršavan. Osoba urednika nije tu nikako odlučna, pa ovu titulu može na papiru nositi bilo koje lice i član C. U. ili ma koje sekcije. Medjutim zbog velikih troškova za koje se vjerovatno ne bi našlo pokriće priznajemo, da ovaj zaključak predbežno nije provediv, ali će se o istome ipak morati polagati računa narednoj sjednici C. U. odnosno samoj skupštini Udruženja.

U onom dijelu dopisa, koji govori o rješenju imovinskog pitanja, sve vrvi od raznih neispravnih navoda, da bismo trebali još dvije strane, da stavimo sve na svoje mjesto. Radi uštede papira i vremena naglasit ćemo samo, da su obaveze dane na vanrednoj skupštini tačno stilizovane u čl. 21. pravila, pa je u spomenutom dopisu trebalo citirati samo te odredbe. Tada bi i Centralnoj upravi bilo jasno, da je G. U. u cijelosti izvršila odredbe toga člana, pa je prema tome punopravno i potpuno ispravno stvorila zaključak o sazivu redovite skupštine Udruženja na dan 13. decembra o. g.

U pravilima nigdje nestoji, da imovina ima biti u roku od 6 mjeseci predana Udruženju, odnosno centralizovana, već stoji da se u tom roku ima urediti pitanje te imovine, a stoji i to, da se imovina sviju bivših organizacija ne može niti otuđiti, a niti zadužiti, te da ostaje zatečeno stanje imovine kako je bilo dne 21. juna 1931. godine. Ove su odredbe u cijelosti provedene, odnosno nisu prekršene. Glavna je uprava pitanje imovine riješila u punoj saglasnosti sviju članova iste na poznati način, dok nijedna bivša organizacija nije nakon 21. VI. o. g. otuđila niti jedan dinar imovine zatečene na taj dan u njihovom vlasništvu. Navod o otuđivanju dvanaestogodišnje imovine je uistinu neozbiljan nakon brojnih objašnjenja delegata pojedinih sekcija o postanku predmetnih zadruga. Pa da je to otuđivanje i uslijedilo upravo na dan 20. VI. o. g. ne bi nitko mogao ništa protiv toga, jer je u pravilima izričito naglašeno, da se radi lih o imovini zatečenoj na dan 21. VI. o. g. Prema tome je pitanje imovine, kako smo naprijed naveli riješeno potpuno u smislu odredaba pra-

vila, jer niti jedan delegat sekcije nije izjavio, da njegova sekcija ne pristaje na to, da se Udruženju preda sva imovina zatečena na dan 21. VI. o. g. Jedino je Dravska sekcija na svojoj skupštini održanoj dne 28. juna o. g. uvjetovala predaju te imovine s time, da će se ista predati ako budu za podlogu (bazu) izrade novih pravila uzeta ona, koja je izradila bivša organizacija u Ljubljani. U koliko je C. U. smatrala da taj zaključak nije bio ispravan, trebala je isti da dađe na razmatranje sjednici G. U., ali to još uvijek nije razlog, da se odgađa izvršenje odredaba pravila, koje se odnose na saziv redovne skupštine. Što se pak tiče izjava pojedinih predsjednika bivših organizacija na vanrednoj skupštini u pogledu predaje domova, nitko nikada nije te izjave niti opozvao niti osporio, a nigdje ne stoji, da se predaja odnosno centralizacija tih domova mora izvršiti u roku od 6 mjeseci. Ovi domovi niti su bili na dan 21. VI. o. g., a niti su danas sastavni dio imovine bivših organizacija niti današnjih sekcija. Pa i sam bivši predsjednik Saveza p. t. t. službenika g. Toma Jovanović naglasio je na sjednici glavne uprave, da ne bi bilo oportuno, da se oduzima novac iz Splita i Ljubljane, te je preporučio, da se riješi samo pitanje domova u Zagebu i Sarajevu. Pitanje doma u Zagrebu, koji mimoćred budi rečeno stoji Udruženju uvijek na raspolaganju, odgođeno je za godinu dana, dok je pitanje doma u Sarajevu riješeno na poznati način. I konačno je zaključak stvoren baš na temelju ovoga prijedloga druga Jovanovića pa prema tome ne razumijemo čemu se sada pravi ponovno pitanje u tom predmetu, kada se na sjednici G. U. nije nitko izjavio protiv stvorenih zaključaka.

Najviše nas je pak iznenadio stavak, koji govori o tome, da bi bivše organizacije tek imale pristupiti u članstvo Udruženja. Bivše organizacije ne postoje, to je posvema jasno čim su bivše. U Udruženje te bivše organizacije niti ne mogu da stupaju. Sve su pak sekcije nanovo osnovane i kao takove pristupile su Udruženju, kao sasvim nove tvorine. Njihova je članska dužnost da udovoljavaju propisima pravila, a ti su uglavnom sadržani u tome, da šalju propisanu članarinu Udruženju. Ni o čemu drugome njihovo članstvo i članska prava ne ovise. Nikako pak nije uvjet za pristup i prijem tih sekcija u članstvo uređenje imovine bivših organizacija.

Odgadjanje saziva skupštine predviđene u članu 27. pravila je već samim tim odredbama potpuno isključeno, jer je u istima naročito naglašeno, da ova pravila važe najdalje za vrijeme od 6 mjeseci, u kojem se roku moraju ova pravila izmijeniti u duhu sporazuma između svih banovinskih sekcija i Glavne uprave. Nikakovo produženje valjanosti ovih pravila nije nikome, osim naravno samoj skupštini, dozvoljeno. Isto tako se o prihvaćanju izmijenjenih pravila može odlučivati samo na skupštini sazvanoj u označenom roku. Prema tome bi odgađanjem saziva te skupštine Udruženje prestankom važnosti pravila prestalo i postojati. Stoga se ova odredba pravila mora bezuvjetno provesti pa prema tome zaključak sjednice G. U. ostaje punovažan i Centralna uprava je dužna, da kao izvršni organ ovaj zaključak provede i propisno sazove skupštinu za dan 13. decembra o. g.

Što se pak tiče isključenja predsjednika Dravske sekcije druga Čampe iz Udruženja, konstatujemo, da je Centralna uprava i u ovom slučaju prekoračila svoj djelokrug. Na samoj sjednici G. U. naglašavano je u nekoliko navrata, da je C. U. izvršni organ Udruženja. Kao takav Centralna uprava nije vlasna poduzimati nikakove akcije na svoju ruku, već je za sve, a pogotovo za ovakove postupke ovi naročite važnosti i posljedica dužna, da traži prethodno odobrenje Glavne uprave!

Ne ulazeći u ispravnost postupka Dravske sekcije smatramo ipak za potrebno naglasiti, da je zaključak o podjeli zajma Drinskoj sekciji odnosno Udruženju stvorila čitava uprava Dravske sekcije, a nikako sam drug Čampa. Izvršenje nekog zaključka pak nikako i nikada ne ovisi o pojedinom članu neke uprave, a najmanje je to ovisno o mišljenju i držanju predsjednika. U konkretnom slučaju duboko smo uvjereni, da je predsjednik drug Čampa dosljedno ostao kod svoje izjave, date na sjednici G. U., t. j. da se taj zajam podijeli uz garanciju sviju članova Glavne uprave, kako je to i u zapisniku te sjednice po izričitoj zahtjevu provedeno. Zaključak pak Dravske sekcije, kao i uslovi pod kojima bi se taj zajam podijelio nisu stvoreni po drugu

Campi, nego po svim članovima ili barem većini uprave te sekcije, pa prema tome apsolutno nema razloga, da i sama Glavna uprava postupi protiv druga Čampe, a nikako to nije vlasna Centralna uprava, koja za ovakove odluke nema nikakvih ovlaštenja, već je dužna da se u svemu ravna prema instrukcijama i uputama Glavne uprave (čl. 18. pravila).

Tražimo stoga, da se ovaj zaključak bezodvlačno poništi i o tome obavijeste sve sekcije, a Centralnoj upravi pristoji pravo iznijeti ovo pitanje na idućem zasjedanju Glavne uprave na nadležno rješenje.

U koliko je Centralna uprava smatrala, da su u svim ovim pitanjima nastupili momenti, koji svojedobno nisu bili uočeni niti predviđeni, trebala je o tome da obavijesti sve sekcije s prijedlogom za hitan saziv Glavne uprave ili barem za pismeno mišljenje članova Glavne uprave iz pojedinih sekcija, pa tek tada da na temelju toga s pozivom na data mišljenja stvara zaključke u svima ovim pitanjima.

Nikako se pak i u nikojem slučaju ne može odgoditi izvršenje zaključaka Glavne uprave bez odobrenja iste. Svu odgovornost za te zaključke logično snosi Glavna uprava, koja odgovara i za posljedice tih zaključaka. Centralna uprava nije pozvana, da sama bez ostalih članova Glavne uprave prosudjuje valjanost i ispravnost tih zaključaka, već je jedino dužna da iste sprovede.

Molimo stoga, da Centralna uprava bez odigranja izvrši sve zaključke Glavne uprave, jer je to njezina jedina dužnost, kako smo to već i naprijed istakli. Ti zaključci treba da se provedu to više, što o njima zavisi budućnost, pa i samo postojanje Udruženja, te bi nepoštivanje ovih bilo od nedoglednih i vrlo štetnih posljedica za Udruženje.

Na kraju slobodni smo zamoliti Vas, da se u buduću posveti veća pažnja ispravnom opremanju dopisa, pa da se isti providjaju propisnim žigovima i potpisima. Osobito upozoravamo, da okrugao žig Udruženja nije pravilan, pa stoga treba da se isti bezodvlačno izmijeni, jer je u njemu ispuštena bitna oznaka našeg Udruženja!!

Uvjereni smo, da će Centralna uprava uvidjeti ispravnost našega stanovišta, te da će se sa istim u cijelosti saglasiti.

Radi našeg ravnanja molimo za hitnu obavijest o konačnim odlukama Centralne uprave, a najkasnije do 18. ov. mjes.

S drugarskim pozdravom!

Za:

Predsjednik:

Sekretar:

Prepis istoga upućen je i svima sekcijama s molbom, da i one u tim pitanjima dostave Udruženju svoje stanovište.

To je većina sekcija, koliko nam je poznato, i učinila. Udruženje odgovorilo je na ovaj akt slijedećim dopisima:

Udruženje p. t. t. službenika

Kraljevine Jugoslavije

Br. 75

10. X. 1931.

u Beogradu.

Sekciji P. T. T. Udruženja

Kraljevine Jugoslavije

Zagreb.

Akt našeg udruženja br. 38 od 12. septembra ove godine, poslat je sekcijama kao zakonito i jedino pravilno rešenje, jer ova uprava mora da radi samo ono, što je u duhu zakona i pravila.

Svako nastojanje i traženje saziva kongresa za 13. decembar 1931. godine bilo bi u svemu protivno zakonu o čimovnicima, koji predviđa jedanput godišnje — prilikom održanja kongresa — podnošenje izveštaja o radu organizacije Gospodinu Ministru saobraćaja, ili Gospodinu Predsjedniku Kraljevske vlade. — Pa kako je u ovoj godini organizacija podnela svoj izveštaj Kongresu i Gospodinu Ministru saobraćaja, to se u ovoj istoj godini ne može ni da zamisli održanje drugog kongresa, niti to dozvoljavaju pravila čl. 27. — posle šestomesečnog tehničko-pravnog likvidiranja imovine, ima se sazvat i redovan kongres, koji biva po članu 16 treća alineja — jula meseca — na Petrov dan. — Član 28 pravila propisuje da ona stupaju na snagu onog dana, kad pravila odobri i potpiše Gospodin Ministar, i od toga dana treba da protekne šest meseca za odlučivanje redovnog kongresa — to vreme pada u idućoj godini.

Uprava ovog udruženja radi odlučno i to u najboljoj nameri ono, što je od opšteg dobra za organizaciju. — Uprava će tako i u buduću ra-

điti bez obzira na smetnje, pa ma sa koje strane one dolazile.

Uprava je svesna današnje ozbiljne opšte situacije zbog koje je ceo svet u panici za svoj opstanak i održanje svoje imovine — svoga dobra, pa to bilo ma kolike vrednosti. — Svesno tome i naša je organizacija svu svoju pažnju skoncentrisala prvo na: formiranje organizacije, koja je u začetku svome, po samim pismenim izjavama uprava sekcija; drugo, na održanje i reguisanje imovinskoga stanja i to samo onako, kako statuti i zakon predviđaju.

O ovome ekonomskom osnovu naše organizacije uprava vodi strogog računa, jer bez toga ne bi se mogla organizacija pravilno i intenzivno da razvija i da napreduje.

Pred ovim ozbiljnim pitanjem, uprava udruženja, svesna odgovornosti u sadašnjosti i budućnosti, izabrala je zakonsku liniju, kojom treba ići i to bez polemike, bez zbunjavanja, bez uvreda i kleveta. — Svi drugi pokušaji moraju pasti kod očite logike zakona i jasnih odredaba pravila, koja uprava u svemu mora da poštuje — do sitnica pažljivo da izvršuje, a kad zatreba i uporno da brani, od onih koji bezobzirno gazeći žele, svesno ili ne, da izigravaju zakonske odredbe i pravila, pa i da podastavaju i ignorišu samu upravu, kao izvršnog organa udruženja. Baš zbog toga uprava udruženja rešena je da jednom za svagda postavi granice svakoj samovolji uprava sekcija — još i više pojedincima. Uprava veruje, da će naći potpore kod sviju zdravih društvenih i državnih elemenata, i pune podrške i saglasnosti kod celokupnog članstva, kojem leži na srcu: napredak struke, kolektivno blagostanje i ugled naše slavne jugoslovenske državne zajednice.

Zbog svega navedenoga ne treba goniti ovu upravu na preventive, jer već tu nema idealne organizacije.

Učimo se uzajamno, da je organizacija zajednička svetinja — a svetinja mnogo žrtava, mnogo vremena zahteva, pa da bude stvarno idealna svetinja, koja će svakome imponirati.

Drugarsko pozdravlje.

Sekretar:

I. K. Nakić.

Predsednik:

Tima Jovanović.

Udruženje p. t. t. službenika

Kraljevine Jugoslavije

Br. 77

15. X. 1931. god.

u Beogradu.

Sekciji Udruženja p. t. t. službenika

Zagreb.

U vezi vašega cenjenog pisma br. 154 od 9. X. 1931. god. verujemo u vašu dobru nameru radi održavanja bratstva i edinstva našeg udruženja, ali budite uvereni, da i Centralnoj upravi to isto na srcu leži.

Prestavnici pojedinih sekcija u svojstvu Glavne uprave mogu hrđavo shvatiti svoja prava ali Centralna uprava mora se pridržavati samo svojih pravila i zakonskih odredaba na opšte dobro celokupnog udruženja, a nikako povlačiti se za željama pojedinih sekcija.

Centralna uprava je svesna svoje odgovornosti i pred ovozemaljskim zakonima i pred svojom skupštinom, koja se ima sazvat prema odredbama čl. 16. zato, što po čl. 27. još nije postignut nikakav sporazum o rešenju imovinskog pitanja te samo po sebi otpada potreba saziva i druge skupštine u ovoj godini.

Sazivati drugu skupštinu u ovoj godini samo radi izmene pravila, koja su primljena na ovogodišnjoj skupštini pre 3 meseca i odobrena od G. Ministra, neosnovano je, i za tu se svrhu ne može ni odobrenje od G. Ministra tražiti, jer nema nikakve opasnosti za udruženje, ako ova pravila ostanu do redovne skupštine u idućoj godini.

Ostali prigovori u vašem cenjenom pismu nisu opravdani, te je nemoguće ovim putem raspravljati; to će se moći raspraviti kad se sravnj zapisnik Glavne uprave sa čl. 2. pravila, § 76. zakona o čin., kao i čl. 9. zakona o štampi, gde će se jasno videti jesu li odluke bile nepravilne.

Drugarske pozdravlje šalje

Žig.

Sekretar:

Nećitljivo.

Predsednik:

Tima Jovanović.

Istovremeno primili smo i poziv Dravske sekcije na izvanrednu skupštinu, koja je sazvana za dne 25. oktobra s razloga, što je citava uprava te sekcije predala ostavku radi isključenja predsjednika druga Čampe iz Udruženja.

Toj su skupštini prisustvovali izaslanici naše sekcije, pa je tom zgodom stvoren zaključak, da se Udruženje posljednji puta pozove, da izvrši oduzete sjednice Glavne Uprave, a u koliko to ne bi uslijedilo, da se zatraži intervencija nadležnih vlasti, da uvede red u Udruženje i prisili Centralnu upravu na izvršavanje pravila i zaključaka nadležnog foruma.

Budući da Centralna Uprava nije na ovaj podnesak uopće odgovorila, obratili su se predstavnici sekcija nadležnim vlastima i to gospodinu Ministru Unutrašnjih Poslova, Ministru Saobraćaja i Pomoćniku Ministra Saobraćaja sa ovom predstavkom:

Potpisane Banovinske sekcije Udruženja poštansko-telegrafsko-telefonskih službenika Kraljevine Jugoslavije slobodne su da se obrate na Gospodina Ministra sa ovom žalbom odnosno molbom.

Glavna uprava udruženja, koju sačinjava prema čl. 15. i 27. pravila udruženja 10 članova Centralne uprave i predsjednici te sekretari sviju Banovinskih sekcija, na svojoj sednici održanoj na dan 29. i 30. avgusta tek. god. rešavala je na temelju propisa čl. 27. statuta imovinsko pitanje kao i ostala tekuća pitanja udruženja te zaključila, da se ima održati redovna skupština udruženja na dan 13. decembra t. g. u Beogradu.

Centralna uprava udruženja dopisom broj 28 od 12. septembra t. g. izveštava Banovinske sekcije, koje uostalom sa istim dopisom ne priznaje kao sekcije udruženja, da je Centralna uprava na svojoj sednici od 12. septembra t. g. poništila odluke Glavne uprave te da se redovna skupština neće održati u mesecu decembru t. g. nego tek u mesecu julu 1932. god.

Ova odluka Centralne uprave protivna je odredbama pravila udruženja iz razloga, što je

1. Centralna uprava u smislu čl. 15. pravila samo izvršni organ Glavne uprave te prema tome ne može da poništava odluke organa, koji joj je nadležan, nego ima kao izvršni organ dužnost, da izvrši odluke nadležnog organa, t. j. Glavne uprave.

2. Čl. 27. pravila udruženja striktno propisuje, da važe sadašnja pravila kao privremena samo i najdalje za vreme od 6 meseca od dana kada ih je prihvatila vanredna skupština, održana na dan 21. jula t. g. te da se ima unutar toga roka, t. j. do 21. decembra t. g. sazvati redovna skupština, koja će sadašnja pravila izmeniti u duhu sporazuma između svih banovinskih sekcija i Glavne uprave.

Prema ovim propisima sadašnja pravila prestaju važiti na dan 21. decembra t. g. i kada se do toga roka ne bi sazvala nova skupština kako to propisuju pravila, udruženje bi posle 21. decembra t. g. pravno prestalo postojati, a ako bi ga Centralna uprava produžila bez pravila značilo bi da u našoj pravnoj državi postoji jedna bespravna organizacija, koju, držimo, nijedna vlast ne bi mogla dopustiti.

Centralna uprava svoj samovoljni i protivstatični postupak motivise time, da se odluke Glavne uprave ne osnivaju na odredbama Zakona o činovnicima i društvenim pravilima, što stvarno ne postoji, nego Centralna uprava ovakvim motivisanjem samo želi da opravda svoj samovoljni postupak, kako bi time izbegla izvršenje odluka Glavne uprave, koje ne konveniraju nekim članovima Centralne uprave i nekim licima van uprave udruženja. Banovinske sekcije imaju temeljite sumnje, da je Centralna uprava dobila ovakve inspiracije i instrukcije od bivšeg predsednika i vođe Saveza p. t. t. službenika, koji po odredbama § 76. Zakona o činovnicima ne može da bude članik udruženja, jer je još prije i posle zadnje skupštine Saveza p. t. t. službenika izjavljivao, da će njegov duh ostati i nadalje u udruženju. A naposljedno i za održanje sednice Glavne uprave udruženja dana 29. i 30. avgusta t. g. izjavio nekim delegatima banovinskih sekcija, da stvoreni zaključci za njega nisu obavezni, da su ništavi in da ih on ne priznaje. Osim toga vodstvo bivšeg saveza još ni do danas nije predalo upravi udruženja imovinu, kasu i blagajničke knjige.

Banovinske sekcije smatraju za potrebno napomenuti, da odluke Glavne uprave, koje su bile

donete većinom glasova odnosno jednoglasno u ničem nisu protivne propisima Zakona o činovnicima i pravilima udruženja, što se može utvrditi iz samog zapisnika sednice Glavne uprave, koji su potpisali svi učesnici sednice.

Osim toga Centralna uprava ne će da prima za članove udruženja p. t. t. službenike, koji se prijavljuju za članove odnosno isključuje članove, sve to sa motivacijom da oni rade protiv udruženja, a bez ikakvih dokaza za ove svoje navode i bez formalnih odluka nadležnog foruma. Centralna uprava išla je čak i tako daleko da je isključila iz udruženja predsjednika Dravske banovinske sekcije, premda po statutu za to nije nadležna, sve to u nameri da se izbace iz udruženja lica, koja ne mogu da trpe nered, nelegalnost, samovolju i nepravdu u udruženju. Jednom reči Centralna uprava i pored odredbe u § 76. Zakona o činovnicima ne želi da se u udruženju provede rad, red te profesionalno i nacionalno jedinstvo i da od udruženja načini iskrenog saradnika Ministarstva, već želi da udruženje bude nesredeno kao što je bio i bivši Savez p. t. t. službenika i da je van svake saradnje sa Ministarstvom.

Naš je sav greh prema Centralnoj upravi što želimo red u udruženju, ispravne i jasne statute i to želimo da se udruženje kao saradnik Ministarstva stavi njemu na raspoloženje za izvođenje kako stručnih tako i nacionalnih i socijalnih problema.

Stoga potpisane Banovinske sekcije smatraju za svoju dužnost da izveste Gospodina Ministra o samovoljnom postupku i eklatantnom kršenju pravila udruženja od strane Centralne uprave, koja je očigledno inspirirana od lica van uprave. Molimo gospodina Ministra da na temelju ovlašćenja § 76. Zakona o činovnicima zaštiti pravilno funkcionisanje udruženja time da izvoli odrediti za udruženje komesara, koji bi objektivno sredio prilike u udruženju kako bi se jednom moglo ipak pristupiti k normalnom, pravednom i poštenom radu za dobro p. t. t. osoblja i p. t. t. struke, jer ovo zahtevaju ugled struke i osoblja i ugled Ministarstva, u čijem resoru treba da bude reda i zakonitosti.

Pošto Glavna uprava sama nema drugog puta i sredstava da prisili upravu bivšeg saveza da preda udruženju imovinu, kasu i blagajničke knjige i jer i funkcioneri Centralne uprave stoji pod uticajem te rade po uputama vodstva bivšeg saveza, zbog čega Glavna uprava ne može da konačno sredi imovinsko pitanje udruženja, jer ne može da utvrdi njegovo pravilno stanje, obraćamo se ovim na Gospodina Ministra da izvoli odrediti intervenciju nadležne vlasti prema odredbama Zakona o činovnicima.

Banovinske sekcije drže da bi se moglo izvesti udruženje iz ovog nesredeno i nezdravog stanja jedino postavljanjem objektivnog i energičnog komesara, koji nije povezan interesima Banke A. D. i ostalih ustanova koje vodi gospodin Tomo S. Jovanović i za koje se sumnja da imaju izvesne interese nad imovinom bivšeg Saveza p. t. t. službenika, koju bi moralo preuzeti udruženje. Želja Banovinskih sekcija jeste da Gospodin Ministar izvoli postaviti za komesara Gospodina Miloša Artonovića, šefa oteka Direkcije pošta i telegrafa u Beogradu, koji uživa poverenje sviju Banovinskih sekcija kao i celokupnog p. t. t. osoblja. Ovom željom Banovinske sekcije ipak ne žele dirati u prerogative Gospodina Ministra, ako bi nadležna vlast našla za shodno, da se odredi za komesara koje drugo lice.

U nadi, da će Gospodin Ministar udovoljiti ovoj molbi i želji sviju Banovinskih sekcija, koje predstavljaju volju celokupnog članstva iz cele zemlje, slobodni smo da Vam Gospodine Ministre odamo i ovoga puta izrazu dubokog poštovanja sviju potpisanih sekcija.

10. novembra 1931. god.

Beograd.

Istovremeno saznali smo, da je Udruženje isključilo Dravsku sekciju, odnosno odlučilo, da ista prestaje biti sekcijom Udruženja, te je pozvalo Maturantsko udruženje p. t. t. službenika u likvidaciji u Ljubljani, da zajedno sa Udruženjem tamošnjih zvaničnika i služitelja pristupi obrazovanju nove sekcije. O tome Udruženje nije izvijestilo našu sekciju niti jednom riječi, nego smo to saznali iz stručnog lista poštanskih namještenika u Ljubljani »Poštar« od 1. XII. o. g., koji u članu »Situacija« donosi slijedeći dopis Udruženja:

Udruženje p. t. t. službenika
Kraljevine Jugoslavije
Broj 88.

9. XI. 1931. god
u Beogradu.

Maturantskom udruženju p. t. t. službenika u
Likvidaciji.

Uprava Udruženja na svojoj sednici od 1. XI. t. g. odlučila je: da sekcija udruženja p. t. t. službenika Dravske banovine prestane biti to, jer je izgubila svojstva sekcije ovoga udruženja, iz razloga:

1. što je protivno § 76. zak. o čin. obrazovala autonomno udruženje sa separatnim pravilima.
2. Zato što nije izvršila odluku ove uprave, kojom je isključen iz članstva g. J. Čampa.
3. Zato što je protivno pravilima sazvala vanrednu skupštinu i na istoj izabrala, protiv odluke centralne uprave, lice koje je isključeno iz članstva.
4. Zato, što preuzima na sebe dužnost ove uprave — kao izvršnog organa, pa opšti sa svima sekcijama u zemlji naročitim jezikom protiv uprave udruženja, kao i protiv osnivanja novih sekcija.

5. Zato što je i mimo jasnih odredaba u zakonu o činov. odustala od pravila, koja su odobrena od strane našeg Gospodina Ministra i na taj način prešli bezobzirno preko njegovog rešenja, osnivajući autonomno — posebno udruženje.

6. Zato što ovakim radom smeta upravu u izvršenju zdrave jedinstvene organizacije udruženja, rušeći red, rad i disciplinu.

Iz ovih razloga rešeno je: Da se prestankom Dravske sekcije, kao sekcije ovog udruženja, pristupi obrazovanju nove sekcije, shodno § 76. zak. o činov. te se stoga poziva uprava toga udruženja, koje je u likvidaciji, da sporazumno sa udruženjem tam. služitelja i zvaničnika i svih ostalih p. t. t. službenika, koji žele idealno, jedinstveno, stručno i nacionalno udruženje u zemlji, kako zakon i pravila propisuju, odmah pristupe obrazovanju nove sekcije.

O pripremi i sazivu skupštine izvestite upravu ovog udruženja.

Ako uprava nalazi za oportuno, neka prizove bivšeg dugogodišnjeg predsednika Ljubljanske organizacije g. Jakša Joska, pa kao starog oporbanog, moralnog organizatora iskoristi za obrazovanje jedne jedinstvene sekcije za celu Dravsku banovinu.

Drugarsko pozdravlje.

V. d. sekretara

potpredsednik (Žig) Pretsednik:
S. Vujošević Tim. Jovanović.

O tom postupku raspravljala je sekcija na svojoj sednici održanoj dne 10. XII. o. g., pa je na istoj stvoren zaključak, da se kod samog Udruženja, a ako bude potrebno i kod nadležnih vlasti poduzmu posljednji koraci da se prestane sa ovakvim nekorisnim i po sve našim radom, koji bi mogao, da upropasti ne samo postojeće Udruženje, nego i samu ideju udruživanja kod članstva, koje od današnjeg Udruženja radi ovakovog rada nema nikakvih koristi.

Na istoj sednici saslušan je također sa iznenadjenjem i velikim negodovanjem odgovor Udruženja na naš dopis broj 267 od 23. novembra. Radi razumijevanja donasmo taj naš dopis, kao i odgovor Udruženja.

Bratskom

Udruženju p. t. t. službenika
Kraljevine Jugoslavije

Beograd.

Na sednici upravnog odbora potpisane sekcije stvoren je zaključak, da se Centralnoj upravi Udruženja obrati pažnja na slijedeća aktuelna pitanja:

1. U prvoj polovini ovog mjeseca izašao je u beogradskoj »Politici« članak, u kojem se tvrdi da povrat uloga za Savez nabavljčkih zadruga traži samo nekolicina državnih službenika. Povodom toga uputilo je Jugoslavenko učiteljsko udruženje »Politici« ispravak, kojim naglašava, da povrat tih uloga traže svi njihovi članovi. Preporučamo Udruženju, da i u ime naših članova na jednaki način obeskrjepi tvrdnje gore spomenutoga članka, koji je vjerovatno objavljen sa strane samog Saveza nabavljčkih zadruga, sa svrhom, da djeluje na kompetentne

faktore, kako se ovi ulozi ne bi trebali vratiti. Znamo pak, da svi poštanski službenici jedno-dušno traže, da im se ovi ulozi povrate, jer su im i sustezani protiv njihove volje. Molimo stoga, da Udruženje ovaj naš prijedlog prihvati i što skorije provede.

2. Ulozi za Savez nabavljajčkih zadruga povraćeni su poštanskim službenicima u Direkcijama beogradske, vrbavsko, drinske i vardarske. U ostalim direkcijama ti ulozi još uvijek nisu isplaćeni. Smatrajući, da odredbe o vraćanju tih uloga važe za sve direkcije jednako, molimo da Udruženje poduzme potrebne korake kod našeg Ministarstva, kao i kod Ministarstva financija, da se svima direkcijama izda jedno-obrazno rješenje u tom predmetu i odredi bezodvlačna isplata i povrat tih uloga.

3. U posljednje vrijeme šire se glasine o daljoj redukciji plata za daljnjih 15—20%, kao i o tome, da će se počam od 1. januara 1932. plate isplaćivati svima službenicima bez razlike unatrag tako, da 1. januara iduće godine ne bi plate onima, koji su ih do sada dobivali unaprijed bile uopće isplaćene. Ovakve verzije izazivlju medju svima službenicima neku zabunu i nezadovoljstvo, te je sekcija neprestano izložena stalnim napadajima svojega članstva zbog potpune neaktivnosti Udruženja u tom pitanju. Molimo stoga u prvom redu za obavijest, da li i koliko imade na tim glasinama istine, a zatim predložimo Udruženju, da nadležnim faktorima (Gospodinu Pretsjedniku Vlade, Ministru financija i Ministru saobraćaja) uputi detaljno obrazloženu predstavku, u kojoj bi valjalo iznijeti sadanje materijalno stanje p. t. t. službenika i istaknuti nemogućnost, da se istima u toliko ogromnoj mjeri snize prinadležnosti. Obustavu plata, kao i isplatu istih unatrag valja nastojati bezuvjetno osujetiti, jer bi ovaj postupak imao katastrofalnih posljedica za ekonomsko stanje sviju državnih službenika uopće. Molimo Udruženje, da ovo shvati najozbiljnije, pa u koliko imade i najmanje sumnje, da bi to moglo doista uslijediti, da pravovremeno poduzme potrebne korake, da to spriječi. U protivnom uvjeravamo, da će članstvo u masama napustiti svoje Udruženje, jer u radu toga Udruženja ne vidi nikakova uspjeha i koristi za sebe i svoje prilike.

4. U samom Ministarstvu saobraćaja vrše se unaprijedjenja u saobraćajnom resoru upravo u ogromnoj mjeri, dok međjutim poštanski službenici ostaju u tom pogledu potpuno zapostavljeni i izgleda od sviju zaboravljeni. Dužnost je Udruženja, da kompetentne faktore, pa i samog G. Ministra upozori na ovu činjenicu i zatraži da se unaprijedjenja vrše u jednakoj mjeri kod poštanskih kao i kod saobraćajnih službenika.

Sve su ovo pitanja, koja traže hitan postupak i rješenje, jer ćemo u protivnom potpuno izgubiti sve povjerenje i naklonost našega članstva i ostalih poštanskih službenika. Bez vidljivih uspjeha u radu Udruženja, ne može biti ni uspjeha u prikupljanju članova i širenju organizacije svijesti medju njima. Molimo stoga Udruženje, da po ovim pitanjima hitno postupi u smislu naših prijedloga, te nas o poduzetim koracima, kao i eventualnim rezultatima istih hitno izvijesti, radi obavještenja svoga članstva.

U nadi, da će Naslov uvidjeti važnost sviju ovih pitanja i poduzeti sve potrebne mjere, drugarski Vas pozdravljamo.

Za:

Pretsjednik:

Sekretar:

Udruženje p. t. t. službenika
Kraljevine Jugoslavije

Br. 97

3. XII. 1931. god.
u Beogradu.

Sekciji Udruženja p. t. t. službenika

Zagreb.

Na vaše cenjeno pismo od 23. XI. t. g. pod Br. 267 upravi je čast izvestiti vas da su zahtevi vaši kao i glasovi koji su proneti, pa ste i vi na papiru reprodukovali i stavili centralnoj upravi u dužnost, teški i nemogući, na delu neizvodljivi.

Ovakvim zahtevima dovodite centralnu upravu u bezizlazni položaj a sebi stvarate materijal za napad protivu centralne uprave, preko vašeg organa, kako je centralna uprava neagilna i ne vrši svoju dužnost.

Isti je slučaj i sa sednicom glavne uprave od 29. i 30. avgusta t. g. Donete su odluke na toj sednici koje stoje u suprotnosti i sa zakonom i sa pravilima pa i sa odlukom kongresa od 20. juna t. g. i ta uprava nije htela da shvati sve to, već preko svoga organa stvara zlu krv i antagonizam medju osobljem.

Kritika treba da postoji, ali je trebalo štampati ceo zapisnik sednice glavne uprave, od reči do reči, pa izvoditi zaključke od toga šta je izvršeno a šta nije i zašto nije, pa čitaoci i članovi neka cene do koga je krivica.

Sa takim radom ne stvara se udruženje nego se ruši i rastura ono što je u nizu godina stvoreno. Daje se mogućnosti predsednicima oblasnih organizacija da rade protiv udruženja i zajednice, a da od toga svoga rada odstrane pogled članova od sebe, i bace sumnju na centralnu upravu.

Potpisati nema nikad nameru biti general niti prikupljati vojsku za nadglasavanje, već misli prikupljati članove i kod istih širiti svest ljubavi i bratstva u zajednici a samo udruženje biraće sebi upravu i davati pravac rada na svojim kongresima, gde odluke kongresa, pravila društvena i zakon mora se poštovati.

Držati članove u zabludi i stvarati frontove protivu centrale ne vodi dobru ni udruženju ni državi, jer tako reprodukovani glasovi razaravaju udruženje, ubijaju ugled državi i zemlji i u inostranstvu, a mi smo na prvom mestu državni činovnici, pa smo pozvani da branimo državni ugled i državne interese.

Drugarsko pozdravlje.

(Zig.)

Za sekretara:

Mil. K. Jovanović.

Pretsednik:

Tim. Jovanović.

Ovaj dopis Udruženja potakao nas je na objavljivanje ovoga članka, jer me želimo, da nam se imputira namjera da »stvaramo« zlu krv i antagonizam medju osobljem.

Nismo izvršili želju uprave Udruženja, da izvodimo zaključke iz pojedinih dijelova rada i pisanja Udruženja i sekcija, jer smo uvjereni da je naše članstvo dovoljno obrazovano, da te zaključke ispravno izvede samo i konačno zaključiti tko snosi krivnju za ovakav rad ili bolje nerad u Udruženju.

Uprava pak sekcije, svijesna svoje dužnosti, nastavit će i nadalje sa radom u pravcu, da omogući nesmetan i pravilan rad Udruženja, kako bi se ipak jednom moglo pristupiti rješavanju mnogih gorućih pitanja struke, staleža i svega p. t. t. osoblja. Ovo treba da se bezuvjetno na interesu sviju nas provede, pa ma i protiv volje onih, koji danas to Udruženje vode.

Savska sekcija UPS.

Donosimo dopise izmedju centralne uprave i Savske sekcije UPS ovako, kako su nam bili priposlati. Budući da je imala Savska sekcija naročite razloge da iz ove korespondencije nije izvodila zaključaka, činimo to mi, konstatujući samo najmarkantnije činjenice.

1. Centralna uprava Udruženja nije htela da daje Dravskoj sekciji lično jamstvo za predjama Sarajevskom Domu prema odluci, donetoj na sednici Glavne uprave Udruženja od 29. i 30. avgusta 1931. godine, već je isključila iz Udruženja pretsednika Dravske sekcije, pošto je ista tražila određenu garanciju.

2. Pošto Dravska sekcija iz formalnih i stvarnih razloga nije mogla da prizna isključenje njezinog pretsednika, centralna je uprava neskrupulozno isključila iz Udruženja celokupno članstvo Dravske sekcije, te time potpuno eliminirala slovenački deo p. t. t. službenika iz Udruženja.

3. Isključenjem Dravske sekcije centralna uprava nije samo porušila u Udruženju principe profesionalnog i narodnog jedinstva, nego je prekršila i pravila, po kojima centralna uprava kao izvršni organ Udruženja i Glavne uprave nije nadležna za donošenje ovakvih dalekosežnih odluka. Zato odluka centralne uprave ne može da bude punopravna već iz formalnih razloga, a stvarno ne postoji nikakav razlog za isključenje, pošto se Dravska sekcija i njena uprava u ničime niso ogrešili. To znade i centralna uprava, pa je usled toga iskonstruirala za isključenje nekoje lažne razloge, kao da postoji Dravska sekcija tobože na nekim separatnim pravilima, što u istini ne postoji, nego je naprotiv istina, da postoji ona na pravilima Udruženja.

4. Centralna uprava je kao izvršni organ poništila odluke sednice Glavne uprave, ma da je za iste odluke na sednici Glavne uprave i sama glasala. Pa da za iste i ne bi bila glasala, ona po statutima nije nadležna, da ih poništava, jer nigde u svetu ne postoji takva anomalija, da potčinjeni poništava odluke nadležnog foruma, pa makar bi iste bile i neispravne, što u našome primeru nije bio slučaj.

5. Centralna uprava nije sprovela nijednu odluku Glavne uprave te ignoriše čak i javne odredbe čl. 27. pravila Udruženja, koje glase:

Na vanrednoj skupštini Saveza p. t. t. službenika održanoj 21. juna 1931. god. primljena su izmenjena pravila, predložena od strane uprave Saveza s tim, da se doda novi član, koji glasi:

1. Ova pravila prihvata vanredna skupština p. t. t. službenika Kraljevine Jugoslavije kao privremena pravila važeća najdalje za vreme od 6 meseci, dok se urede imovinska pitanja i unutar toga roka ima se sazvat redovna skupština, koja će ova pravila izmenjati u duhu sporazuma izmedju svih banovinskih sekcija i Glavne uprave.

2. U toku toga vremena imovinsko stanje Saveza i dosadašnjih Oblasnih organizacija nemože niti da se otuđi, niti da se zaduži, sem ustupa poštansko-telegrafsko-telefonskoj zadruzi A. D. u Beogradu, za zamenu placa u Skoplju na kome je dom, i placa u Beogradu, Malajnička 13, prema prihvaćenoj bilansi na vanrednoj skupštini, te da ostaje zatečeno stanje imovine, kako je bilo dne 21. juna 1931. god. na vanrednoj skupštini, te se nikakve zadužbine ili druge transakcije ne mogu sprovesti.

3. Do donošenja novih statuta Glavnu upravu udruženja, pored lica, pobrojanih u čl. 15. ovih pravila, sačinjavaju još i sekretari Banovinskih sekcija.

6. Prema odredbama citiranog člana pravila centralna uprava bila je dužna, da sazove u n t r roka od 6 meseci (računato od dana, kada je nadležna vlast odobrila pravila, t. j. unutar vremena od 14. jula 1931. pa do 14. januara o. god.). Glavna uprava odlučila i naložila je centralnoj upravi, da sazove kongres za 13. decembar 1931. sa dnevnim redom, kojega je utvrdila Glavna uprava. Centralna uprava brisakirala je i propise pravila i odluke Glavne uprave, te je time donela Udruženje u ex lex stanje. Tako sada po pravilima i pravno Udruženje p. t. t. službenika Kraljevine Jugoslavije danas više ne postoji.

7. U vezi sa tim postavlja se i pitanje, šta će sada biti sa imovinom koju bi Udruženje imalo da preuzme od bivšeg Saveza p. t. t. službenika Kraljevine Jugoslavije, te koja prestavlja vrednost od oko 3 milijuna Din i koju u ostacem centralna uprava od funkcionera bivšeg Saveza još nije ni preuzela.

8. Centralna uprava donela je sudbonosne odluke bez znanja Glavne uprave i njenog pristanaka, premda je po pravilima za donošenje ovakvih odluka nadležna jedino Glavna uprava, koja bi imala po pravilima održavati svoje sednice svake tri mesece, ali je centralna uprava izbegavala i saziv tih sednica, te si tako samovoljno uzurpirala prava, koja joj ne pritiču. Zato će morati centralna uprava snositi i posledice, koje proističu iz ovakvog samovoljnog postupanja na štetu Udruženja i p. t. t. osoblja.

Mi verujemo, da živimo u pravno uređenoj državi, u kojoj vladaju zakoni i principi pravednosti, društvenog morala i poretka, pa stoga i verujemo, da nadležne vlasti neće dopustiti, da se krše i izbegavaju propisi zakona i društvenih norma, koje je državna vlast potvrdila i koje imaju da posluže v p. t. t. zajednici za stručni progres i za opšte društveno dobro.

Mi smo čvrsto uvereni, da pošteno p. t. t. osoblje neće dugo čekati na pobeđu morala, poštenja i pravednosti i da će nadležne vlasti i u našem Udruženju skoro učiniti kraj svakoj samovolji i nepravilnom te nepravdom postupanju. Stoga apelujemo na vlasti, da ispituju i provere stvari, te postupe po zakonu protiv krivaca, ma kogod i gdegod oni bili. Ovo je u interesu i struke i osoblja kao i u interesu opšteg društvenog morala, koji mora da bude u pravno i društveno uređenoj državi nepokolebiv.

Ovaj broj šaljem svima poštama u zemlji, pa molimo stoga da ga nijedna ne vrati.

Uprava.

Dravske sekcije UPU in je zato treba trošiti vse izdatke po proračunu v obliki dvanajstin. Presežki in prihranki ene dvanajstine se prenašajo in stavljajo na razpolago naslednji dvanajstini. S presežki in prihranki poslednje dvanajstine pred redno skupščino Dravske sekcije UPU je postopati v smislu čl. 14. teh odredb.

Člen 18.

1. Dosedanji proračun velja še do 31. oktobra 1931. S tem dnem se zaključijo blagajniške knjige tako, da se primanjkljaji, odtisno prekoračenja krijejo s presežki in prihranki dosedanjega proračuna, odnosno iz rezervne imovine bivše Oblastne organizacije p. t. t. uslužbencev v Ljubljani ter da se na ta način izravnajo vse razlike dosedanjega proračuna. Eventualni prihranki in presežki, ki bi ostali po tem izravnanju, pa se knjižijo na rezervno imovino bivše Oblastne organizacije p. t. t. uslužbencev v Ljubljani.

2. Proračun k tem odredbam kakor tudi te odredbe stopijo v veljavo s 1. novembrom 1931. S tem dnem se morajo otvoriti v blagajniških knjigah računi po novem proračunu.

3. Z uveljavljanjem teh proračunskih odredb, ki jih sme izpomeniti samo nova skupščina, sklicana s tem dnevnim redom, se razveljavljajo vse določbe proračunskih odredb bivše Oblastne organizacije p. t. t. uslužbencev v Ljubljani, sprejetih na njeni redni skupščini dne 12. aprila 1931 v Celju, ki so veljale tudi za Dravsko sekcijo UPU od 28. junija 1931 do dneva uveljavljanja teh proračunskih odredb.

V Ljubljani, dne 25. oktobra 1931.

Predsednik: Jožko Čampa, s. r.; tajnik: Ivan Rabič, s. r.; blagajnik: Slava Mikuleva, s. r.; načelnik fin. ekonom. odseka: Franjo Jereb, s. r.; predsednik nadzornega odbora: Tomo Pokorn, s. r.

Osebnosti.

Postavitev: Sirknik Boris za dnevničarja na pošti Maribor 2.

Premešeni: Pt. čin. VIII. skup. Kunst Marija z Ljubljane 1 v Šmartno ob Paki, prakt. tehn. IX. skup. Vrančič Ivan III. tt. sek. Lj. — k Drav. dir. p. t., zvan. III. skup. Habjan Katka z Maribor 1 — na Ljubljano 7, služ. II. skup. Soršak Ivan z Maribora 2 v Križevce v Prekmurju.

Poročili so se: Tomažič Nada, pt. manip. X/1 Ljubljana 3, z Bajcem Iv., vrtnarjem; Podberšček Marija, sl. II. sk. Lj. 1, z Baumgartnom Jurom, dentistom; Škerjanc Alojzij, pripr. Ljubljana 2, s Pirkovič Anico in Pukavec Josip, služ. II. skup. Beltinci, z Vörös Terezijo.

To in ono.

Angloška. Število žensk v državni službi. Angloški finančni minister je predložil parlamentu izkaz, po katerem je nameščenih v angleški državni službi 45.700 žensk.

Poljska vlada pripravlja znatne prihranke v državni upravi, ker menda nič drugega ne zna. Znižala bo število učiteljev, sodnikov in pa državnih nameščenecv. Na ta način hoče doseči ravnovesje v proračunu. Kako dolgo bo to šlo, je težko reči. Če ne bo prej reformirala državne uprave, se počaka kmalu negativen uspeh, kakor je bilo to l. 1924 v ČSR. Kakor je podoba, se moče Poljska nič učiti iz zgleda češkoslovaške republike.

Koliko stane uradniški aparat na Nemškem. Na enega prebivalca na Nemškem pride letnih izdatkov za uradništvo 180 nemških mark. In ker imajo Nemci — kakor znano — jako točne statistične podatke iz vsega sveta, so brž napravili primeri: V Zedinjenih ameriških državah pride na enega prebivalstva strošek na javno uradništvo v vrednosti 303 nemških mark, na Angleškem 244, na Švedskem 205 in Belgiji 118 nemških mark.

Z vpitjem prepodila tatu. Kakor poroča Poštovni Obzor, se je vtihotapil v poštne urad v

Niž. Slovinkah pri Gelnici predrzen tat. Poštna ekspedientka Margita Letkova je zagnala tak krč in vič, da je zbudila sosede. Nepridiprav je moral zbežati. Pustil je odprto blagajno, v kateri je bilo 33.875 Kč gotovega denarja. V zadnjem času se ponavljajo roparski napadi na poštne urade, kar dokazuje veliko nevarnost v poštni službi.

Ubil tovariša, da bi prišel na njegovo mesto. Antonin Horky, poštni sel iz Rečice pri Novem mestu v ČSR, je ubil svojega tovariša, poštnega nameščenca Vl. Mitka, očeta štirih otrok, da bi mogel priti na njegovo mesto. Morilca je obsodilo glavsko sodišče na smrt.

Sprejme se gospodična za samostojno vodstvo večje pogodbene pošte v Savinjski dolini za 1 do 2 meseca s popolno oskrbo. Naslov v upravi lista.

Velika zaloga češkega in angleškega sukna — Tirolski loden za pelerine in „Hubertus“ plašče v vseh barvah ter razno manufakturno blago nudi po nizki ceni

FRANJO MAJER, MARIBOR
Glavni trg šte. 9

Dent. Leop. Šmerkoli
tehničar

prej voditelj ateljeja Zins

Ljubljana VII

Celovška cesta 32/II.

Sprejema

od 8.—12. in od 14.—18.

Telefon šte. 34—48



ZA SMUČARJE
PRISTNI TIROLSKI LODEN
GABARDIN ZA DAME

NEPREMOČLIVNE TRAJNE ZA DEŽNE JOPIČE

VOLNENE FLANELE

ZA TELOVNIKE

PRISTNI TURING ZA SRAJCE IN BLUZE

A. & E. SKABERNÉ

CENJENA GOSPODINJA, ZAPOMNITE SI
takole izgledajo pravi zavitki Dr. Oetkerja



Če hočete, da Vam v resnici kolači in pecivo bodo po želji, zahtevajte pri trgovcu Dr. Oetkerjev pecilni prašek »Backin«, kakor tudi Dr. Oetkerjev vanilinov sladkor in nadomestilo jaje »Bactamid«.

Jamči za uspeh svetovna znamka »Dr. Oetker«, iznajditelj pecilnega praška. — Brezplačne receptne knjižice dobite pri Vašem trgovcu.

Modno in manufakturno blago v veliki izberbi ter solidni postrežbi in po

nizkih cenah!

KÜHAR & HROVAT
Maribor, Aleksandrova cesta št. 9

FOTO-APARATE

foto potrebščine, nudi po zelo ugodnih pogojih, tudi na obroke

Foto MEYER
Maribor, Gosposka ul. 37

Velika zaloga tapetniških izdelkov, žime, afrika — solidno - najceneje nudi

Rudolf Sever
Ljubljana, Marijin trg 2.
Drž. uslužbencem tudi na obroke.

Največjo izbero vsakovrstnega usnja in čevljarskih potrebščin

priporoča

Franc Erjavec
Ljubljana, Stari trg št. 11

Noblesse

Ljubljana
Aleksandrova cesta št. 4

Damska konfekcija

Gospodom izdelujemo po meri
Najnovejši dunajski modeli

MERCINA IN DRUG
TRGOVINA S PAPIRJEM NA VELIKO
LJUBLJANA

Kolodvorska ulica št. 8

Glavno zastopstvo in samoprodaja za Slovenijo vseh izdelkov tovarne za dokumentni in kartni papir

BRATJE PIATNIK, RADECE

ZAHVALJUJEMO SE

svojim odjemalcem:

za zaupanje, ki smo ga uživali preteklo leto;

svojim dobaviteljem:

za hitro in dobro dobavo;

svojim sotrudnikom:

za vdanost in zvestobo v našem prizadevanju,
zadovoljiti naše odjemalce vedno popolnoma,
vedno bolj in vedno ceneje.

Potrudili se bomo, da bomo lahko naredili v
novem letu našim odjemalcem

**še več, najpopolnejše izdelke po
še nižjih cenah.**

Bata

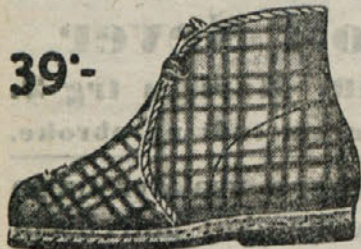
69°-



za naše male generale.

Vrsta 9891-51

39°-

Stev. 3-8 (19-26)
Ko pridejo Vaši otroci domov, morajo obuti
tople copate.

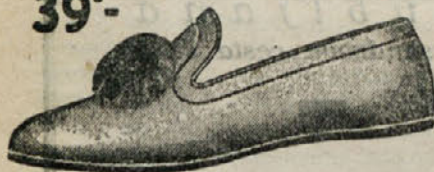
Vrsta 211

59°-

Leneke galoše varujejo dom pred nesnago,
Vašo obutev in Vaše zdravje.

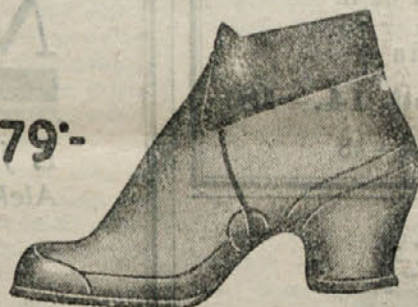
Vrsta 7815-61

39°-

V lahkih in toplih čevljih za dom boste brez
truda opravljali bišna dela.

Vrsta 205

79°-

Snežke iz gumija s toplo podlogo. Elegante
in poceni.

Vrsta 1865-01

69°-

Naše snežke Pulover, popolnoma iz gumija,
lahke, podložene z volnenim trikotjem.

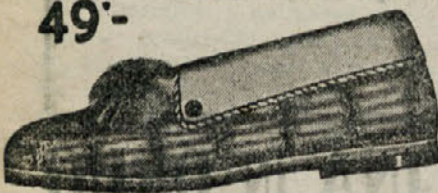
Vrsta 1045-01

69°-

Snežke iz finega gabardina, ki jih prodajamo
po neverjetno nizki ceni.

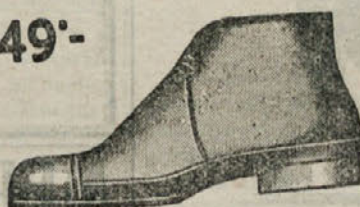
Vrsta 1255-01

49°-

Brez takih copat ne more biti nobena gospodi-
nja.

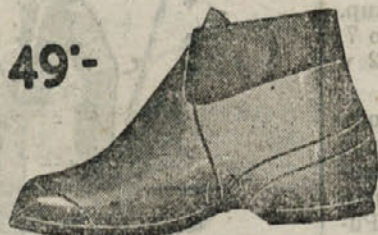
Vrsta 7045

149°-

Moški topli čevlji iz Meltona z gumijastimi
podplati.

Vrsta 3057-37

49°-



Snežke za Vašo deco.

Vrsta 1801-01

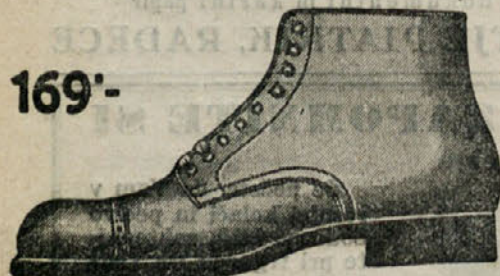
129°-

Za živahne otroke močnejši čevlji iz maslene
kože z močnimi kožnimi podplati.

Vrsta 3203-00

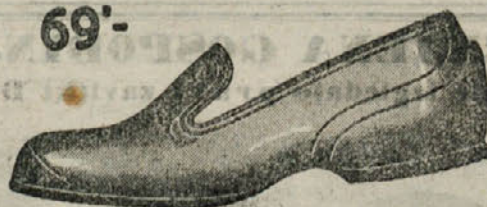
Obuvajte svojo deco po potrebi in vremenu. Doma naj nosijo otroci toplo obuvalec za dom. Naše cene so tako ugodne, da
si vsak lahko kupi več parov čevljev. Izrabite naša izkustva.

169°-

Moški čevlji za svetok in potok iz črne
boka in z močnimi gumijastimi podplati.

Vrsta 2967-22

69°-

Moške galoše za vsako grdo vreme. Proda-
jamo jih poceni in z garancijo.

Vrsta 9817-01

199°-

Elegantni čevlji iz finega boka, s kožnimi
podplati.

Vrsta 9077-27

Pozimi potrebuje vsakdo snežke ali pa galoše iz gumija, da se obvaruje pred dežjem, snegom ali blatom.

Izhaja 1. in 15. v mesecu. — Naročnina 24 Din letno. — Oglasi po dogovoru. — Čekovni račun št. 11.834. — Rokopisi naj se pošiljajo uredništvu »Pošt-
nega Glasnika« v Ljubljani, Pred Prulami 1, reklamacije, oglasi in drugo pa na upravo lista, ravnotam. — Izdaja Udruženje p. t. t. uslužbencev kraljevine
Jugoslavije, Dravska sekocija v Ljubljani (predstavnik Jožko Čampa v Ljubljani). — Odgovorni urednik Jožko Čampa v Ljubljani. — Za Narodno tiskarno
Fran Jezeršek v Ljubljani.